

שְׁוִיטֵי ה' לְגֵדֵי תְמוּד

נְנַח נְחֵם נְחֵמָן מְאוּמָן

סֵפֶר

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

עִם סֵדֶר הַיּוֹם
עַל־פִּי דַעַת רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ
וְשִׁיר יְדִידוֹת
שֶׁנֶּעְרַף עַל־יְדֵי הַצַּדִּיק
ר' יֶצְחָק בְּרִיִּיטֶעֶר

ה'1311

עַתָּה עִתָּה מֵאֲנִי

לעלוי נשמת הרה"ח

ישראל בער אודסר זצ"ל

תלמיד הרב ישראל קרדונר זצ"ל

תלמידו של הרב משה ברסלבר זצ"ל

תלמיד מוהרנ"ת זיע"א

תלמידו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב

נְנַח נְחָמָה נְחָמָן מְאוֹמָן זי"ע ועכי"א

ולעלוי נשמת

עמרם יוסף ב"ר משה נתום הלוי הורביץ זצ"ל

מאיר עקביא בן יעקב ימיני זצ"ל

אהרון בן יעקב פיץ זצ"ל

ת.נ.צ.ב.ה

ולהבדיל, להצלחת וישועת כל עם ישראל, ובכללם

אנדריי בן לריסה

אליעזר יצחק בן חנה

אסתר בת זיסל

www.nanach.com

www.nanachnachmanachmanmeuman.com

התשע"ג

זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

סֵפֶר

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

הוא תקון הברית (כמבאר בלקוטי
מוהר"ן ח"א כט אות ד). והוא תקון
למקרה לילה חס ושלום, לומר אלו
העשרה מזמורי תהלים באותו
היום שקרה לו. הוציאו מההעלים
אל הגלוי, אדוננו מורנו ורבנו
הקדוש צדיק יסוד עולם, נחל
נובע מ'קור ח'כמה, רבנו נחמן בן
פינא בן שמחה, נ נח נחמן נחמן
מאומן זכר צדיק וקדוש לברכה,
זכותו יגן עלינו אמן:

פְּדִיּוֹן

יניח ידיו על המעות ויאמר:

מַעוֹת, וְאֵת הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם, צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ
לְרַגְלוֹ, צֶדֶק מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא, דִּינָא דְמַלְכוּתָא
דִּינָא. שְׁרֵשׁ הַדִּינִים בִּינָה, אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה,
אִין הַדִּין נִמְתַּק אֶלָּא בְּשִׁרְשׁוֹ. שְׁלֵשָׁה יָדַים בְּבִינָה:
יַד הַגְּדוּלָּה, יַד הַחֲזָקָה, יַד הַרְמָה. שְׁלֵשׁ פְּעָמִים יַד
גִּימְטְרִיא שֵׁם שֶׁל מ"ב. מ"ב שְׁבִיעִירָה: שֵׁם שֶׁל
אָנָּא בְּכַח. מ"ב שְׁבַבְרִיאָה: שְׁנֵי פְּעָמִים אַקִּי"ק.
מ"ב שְׁבַבְצִילוֹת: הַוִּי"ה (פְּשׁוּט), בְּמַלּוּאָו, וּמַלּוּי דְמַלּוּי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁיִמְתְּקוּ הַדִּינִים וְהַגְּבוּרֹת
הַקְּשׁוֹת מֵעַל (פְּלוּנִי בֶן פְּלוּנִית) עַל־יְדֵי פְּלֵא עַל־יוֹן שֶׁהוּא
חֲסָדִים גְּדוּלִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים שְׂאִין בּוֹ
תַּעֲרֹבֶת דִּין בְּלָל, אָמֵן:

פְּדִיּוֹן הוּא הַמְתַּקַּת הַדִּינִים וְהוּא מוֹשִׁיעַ מִכָּל הַצָּרוֹת, כִּי עֵקֶר הַרְפוּאָה
עַל־יְדֵי פְּדִיּוֹן דְּוָקָא, כִּי "וְרַפָּא וְרַפָּא" (עִם שְׁתֵּי הַתְּבוּת) מְסַפֵּר "פְּדִיּוֹן נְפְשֵׁי".

(לקו"מ ה"ב, ג)

הַקְדָּמָה

בְּסִימָן צ"ב "לְקוּטֵי תַנְיִנָא", תְּקוּנָה לְמַקְרָה לִילָה רַחֲמָנָא
 לְצֻלָן לֹמֵר עֲשֶׂרָה קְפִיטְל תְּהֵלִים כְּמִבְאָר בְּסִימָן ר"ה וְכוּ'.
 וְדַע שְׂאֵלוֹ הֵם הָעֲשֶׂרָה קְפִיטְל מְזֻמְוֵרֵי תְּהֵלִים וְכוּ'. דַּע אַחֵי,
 כִּי בְּתַחֲלָה אָמַר הוּא זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, הַתּוֹרָה הַמְּתַחֲלֵת
 תְּקוּנָה לְמַקְרָה לִילָה כְּנִדְפָס בִּסְפָר הָרֵאשׁוֹן בְּסִימָן ר"ה,
 וּבְתַחֲלָה בָּעֵת שֶׁהִתְחִיל לְגַלּוֹתָהּ לֹא הָיִיתִי לְפָנָיו אֲזוּ, אֲךָ
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ זְכַנִי וּבֵאתִי אֶצְלוֹ סְמוּךְ מְאֹד לְאוֹתָהּ הָעֵת
 שֶׁהִתְחִיל לְגַלּוֹתָהּ וְסִפַּר לִי אֶחָד בְּשֵׁמוֹ הַתּוֹרָה הַנִּלְכָּד כְּפִי
 מַה שֶּׁשָּׁמַעְתִּי מִפִּיּוֹ הַקְּדוֹשׁ, וּבְתוֹךְ כֵּן, בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה
 שֶׁשָּׁמַעְתִּי מִפִּי אַחֵר בְּשֵׁמוֹ הַתּוֹרָה הַנִּלְכָּד, בְּתוֹךְ כֵּן סָבַב
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁדְּבַרְתִּי עִמּוֹ מְזִה וְחֹזֵר וְאָמַרָה לְפָנָי בְּקַצּוֹר
 כְּנִדְפָס כְּכֹר בְּסִימָן ר"ה הַנִּלְכָּד.

וּבְאוֹתָהּ הָעֵת שֶׁנִּגְלָה הַתּוֹרָה לֹא נִגְלָה אֲזוּ אֵיזָה קְפִיטְלָךְ
 לֹמֵר, רַק אָמַר סֵתָם לֹמֵר עֲשֶׂרָה קְפִיטְלָךְ תְּהֵלִים לְתְּקוּנָה
 הַנִּלְכָּד, וְשָׁמַעְתִּי מִפִּיּוֹ הַקְּדוֹשׁ אֲזוּ שֶׁאָמַר, שֶׁהִיָּה רְאוּי לְגַלּוֹת
 אֵיזָה הֵם עֲשֶׂרָה קְפִיטְלָךְ תְּהֵלִים שֶׁצָּרִיכִין לֹמֵר, אֲךָ אֵיזָה
 שֶׁהֵם עֲשֶׂרָה קְפִיטְל תְּהֵלִים שֶׁיֵּאמְרוּ הֵם תְּקוּנָה לָזֶה, כִּי כָּל
 עֲשֶׂרָה קְפִיטְל תְּהֵלִים אֵיזָה שֶׁהֵם, כְּלָם, הֵם כְּנִגְדָּה עֲשֶׂרָה

מיני נגינה שהם תקון להנ"ל. ואז בעת שגלה התורה הנ"ל אמר בתחלה, שתקון הראשון הוא המקנה, שצריכין לטבל במקנה, ואחר-כך גלה התקון הנ"ל לומר עשרה קפיטל תהלים כנ"ל.

גם פעם אחת אמר שצריכין לזהר מאד לטבל באותו היום שיהיה האדם בלתי טהור, ואפלו אם לא יוכל לטבל בבקר, על-כל-פנים יטבל באותו היום אפלו לפנות ערב כי צריכין לזהר מאד לטבל באותו היום דיקא. (ועין בסוף ספורי מעשיות שאמר, שטוב מאד לטבל תכף ומיד וכו' עין שם). אחר-כך אחר שעברו קרוב לארבע שנים, ומה שעבר באלו השנים יקצרו רבבות יריעות לספר, וכבר היה לו החולאת שלו שנסתלק ממנו, וכבר חזר מלמברג.

פעם אחת בחרף שכב על מטתו ואנחנו עמדנו לפניו והתחיל לדבר מענין העשרה קפיטל תהלים שהם תקון להנ"ל, ואז צוה עלי לכתב על הנזר הפסוקים שמרמוז בהם העשרה מיני נגינה שהם תקון להנ"ל, וישבתי לכתב ומפיו יקרא אלי, וגלה לי הפסוקים וכתבתים על הספר באשר הם נדפסים, (ב"לקוטי תנינא" סימן צ"ב הנ"ל), ואז גלה דעתו שרצונו לגלות בפרטיות איזו הם העשרה קפיטל תהלים שצריכים לומר באותו היום, והיינו עומדים ומצפים שיגלה

לָנוּ וְלֹא זְכִינוּ, מִיַּד אַחֲר־כֶּךָ נִסְעֵנוּ מֵאֲתוֹ וְאַחֲר־כֶּךָ הֵייתִי
 אֶצְלוֹ בְּאִיזָה שַׁבֵּת וְהַזְמִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂרָאִיתִי בְּעֵינֵי
 כְּתִיבֵת יָדוֹ הַקְדוֹשׁ שֶׁכְּבָר רָשָׁם לְעַצְמוֹ הָעֲשָׂרָה קִפְיִטְל
 תְּהֵלִים, שְׁצָרִיכִין לוֹמַר, אֵךְ לֹא הָיָה מִדְּרָךְ אֶרֶץ שְׂאֵקָח
 כְּתָב יָדוֹ בְּעַצְמֵי בְּלִי רְשׁוֹתוֹ, וְרָצִיתִי לְתַפְסֵם בְּמַחֵי בְּעַל
 פֶּה, וְלֹא יִכְלָתִי מִחֲמַת אֵימַת רַבִּי, פֶּן יִקְפִּיד, כִּי בָאתִי
 לְחַדְרוֹ וּמִצָּאתִי כְּתָב יָדוֹ הַנִּלְוֶה וְהַסְתַּכְּלָתִי בּוֹ בְּלֹא רְשׁוֹתוֹ,
 (כִּי הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה הָיָתָה בְּשַׁבֵּת פְּרֻשֵׁת שְׁקָלִים שְׁנַת תַּק"ע
 לַפְּרֻט קָטָן שֶׁהוּא זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה, יֵצֵא מִחַדְרוֹ וְנִכְנָס לְבֵית
 הַגְּדוֹל שְׁלוֹ בְּעֵת קְרִיאַת הַתּוֹרָה וְאִזּוֹ נִכְנָסְתִי בְּחַדְרוֹ וְרָאִיתִי
 כְּתָב יָדוֹ הַנִּלְוֶה).

וְאַחֲר־כֶּךָ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּעֵת שְׁלֻקְחָתִי רְשׁוֹת מֵאֲתוֹ לְשׁוֹב
 לְבֵיתִי, דְּבִרְתִי עִמּוֹ וְשָׂאֲלָתִי מִמֶּנּוּ שִׁינְגָלָה לִי עֲשָׂרָה קִפְיִטְל
 הַנִּלְוֶה, כִּי יָדַעְתִּי שֶׁכְּבָר הֵם גְּרֻשָׁמִים אֶצְלוֹ כַּנִּלְוֶה. וְלֹא רָצָה
 וְאָמַר שִׂיחֶיָה עֵת אַחַר לָזֶה, וְהִלְכָתִי מֵאֲתוֹ.

אַחֲר־כֶּךָ סָמוּךְ לְאוֹתָהּ הָעֵת בְּעֵת שְׁהֵייתִי אֲנִי בְּבֵיתִי
 בְּנַעֲמָרוֹב, אִזּוֹ גָּלָה הָעֲשָׂרָה קִפְיִטְל תְּהֵלִים לְפָנַי הָרַב דְּפָה
 בְּרֶסֶלֶב וְלְפָנַי חֲבָרִי רַבִּי נִפְתָּלִי מִנַּעֲמָרוֹב, וַיַּחַד אוֹתָם
 לְעֵדוּת עַל זֶה וְכֶךָ אָמַר לָהֶם, הַיּוֹת בְּעַנְיָן זֶה הַיְדוּעַ, (הֵינּוּ
 עַנְיָן מִקְרָה לְיִלָּה חֵם וְשָׁלוֹם), גְּלֻכְרִים בְּנֻדָּאֵי שְׁלֻשָׁה חֻלְקֵי

העולם, אני לוקח אתכם לעדות. ותדעו שאלו העשרה קפיטל תהלים מועילים מאד מאד לתקון קרי והם תקון גמור ומועיל מאד מאד, ויש מי שיקרה לו על-ידי רבוי אכילה ושתייה או על-ידי חלשה ועיפות או על-ידי שאינו שוכב כראוי, וכל זה אינו כלום, (והוא כמו תינוק שמשתיין בשנה) גם יש ששומרים אותו מלמעלה ונצול מן המקרה, או שהמזל שומר אותו ונצול. גם לפעמים נדמה להאדם בשנה בחלום באלו הוא נופל ואחר-כך מתעורר משנתו, גם זה מן השמים שמצילין אותו מזה, רק מי שיקרה לו חס ושלו, מחמת הרהורים, מזה נבראים ממש קלפות חס ושלו, כמבאר בספרים. אבל מי שיאמר באותו היום אלו העשרה קפיטל תהלים בודאי יתקן בזה מאד מאד.

וכמה וכמה צדיקים גדולים שרצו לעמוד על ענין זה ונתיגעו למצא לזה תקון גמור, וקצתם לא ידעו כלל מהו ענין זה, וקצתם התחילו לידע קצת בענין תקון זה, ונסתלקו לעולמם באמצע עסקם בזה ולא גמרו. ולי עזר השם יתברך שזכיתי לעמוד על זה בשלמות. וענין תקון זה על-ידי אמירת העשרה קפיטל תהלים הנ"ל הוא דבר חדש לגמרי חדוש נפלא כי הוא תקון נפלא ונורא מאד מאד. ומי שיוכל לילך למקנה, ואחר-כך יאמר בודאי מה

טוב, אך אפלו אם הוא אנוס שאי אפשר לטבל כגון שהוא חולה או שהוא בדרך, אף-על-פי-כן אם יאמרו אשרי לו כי הם תקון גדול ונורא מאד. ואם יאמרו בכונה פראוי בנדאי מה טוב, אך גם האמירה בעצמה מסגל מאד.

ואמר: כי לא נודע זאת מיום בריאת העולם. מסתמא הייתי רוצה לטבל זאת לגמרי, אך אי אפשר זאת לא בגשמיות ולא ברוחניות, בגשמיות אי אפשר כי היה צריך לטבל ולשנות הטבע של כלליות בני האדם בתמידות וזה דבר שאי אפשר, כי אפלו משה רבנו עליו השלום וכיוצא, שטבל הטבע היה רק לפי שעה ובדבר פרטי, כגון קריעת ים סוף או בקיעת הירדן וכיוצא שהיה רק לפי שעה, אבל לטבל הטבע של כלליות בני-אדם, כי כל אחד ואחד בהכרח לטבל ולשנות הטבע אצלו, וגם צריך לטבל ולשנות הטבע תמיד, וזה דבר שאי אפשר, וגם ברוחניות אי אפשר וכו'. אך העשרה קפיטל הם דבר נפלא ויקר ומועיל מאד.

הַבְּטַחַת רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה

גַּם יַחַד אוֹתָם לְעֵדוּת, וְאָמַר שְׁנַם כִּי יִמְלֵאוּ יָמָיו, אֲזִי אֲחַר
הַסְתַּלְקוּתוֹ מִי שְׁיָבוֹא עַל קִבְרוֹ וַיֹּאמֶר שֵׁם אֱלֹהֵי הָעֵשְׂרָה קִפִּיטֵל
תְּהִלִּים הַנִּלְוִי וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, אֲפִלּוּ אִם גָּדְלוּ וְעִצְמוּ עוֹנוֹתָיו
וַחֲטָאִיו מְאֹד מְאֹד חֵם וְשָׁלוֹם, אֲזִי אֶתְאַמֵּץ וְאֶשְׁתַּדֵּל לְאַרְךָ
וְלִרְחֹב לְהוֹשִׁיעוֹ וּלְתַקְּנוֹ וְכוּ'. וְאֲנִי חֹזֵק מְאֹד בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁלִי,
אֲךָ בְּזֶה אֲנִי חֹזֵק בְּיֹתֵר. שְׂאֵלוֹ הָעֵשְׂרָה קִפִּיטֵל מוֹעִילִים מְאֹד
מְאֹד, וְאֵלֹהֵי הַנִּלְוִי הָעֵשְׂרָה קִפִּיטֵל תְּהִלִּים: ט"ז ל"ב מ"א מ"ב נ"ט ע"ז
צ"ה ק"ה קל"ז ק"נ כַּאֲשֶׁר כָּבַד גְּדַפְסוּ כַּמָּה פְּעָמִים. וַיֹּאמְרוּ כַּסְפֵּךָ
שֶׁהֵם כְּתוּבִים בְּתִהְלִים, וְאָמַר שֶׁהוּא תְּקוּנַת הַבְּלָלִי, כִּי כָל עֵבֶרָה
יֵשׁ לָהּ תְּקוּנָה מִיָּחָד, אֲבָל תְּקוּנַת הַנִּלְוִי הוּא תְּקוּנַת הַבְּלָלִי. גַּם אָמַר אֲזִי
שְׁעֵנִין הַנִּלְוִי שֶׁל אֱלֹהֵי עֵשְׂרָה קִפִּיטֵל תְּהִלִּים, יֹאמְרוּ וַיִּגְלוּ בְּפָנָי
הַכֹּל. וְאָמַר: אֶפְעַל-עֲלֵי פִי שֶׁהוּא דָּבָר קָל לֹאמֹר עֵשְׂרָה קִפִּיטֵל
תְּהִלִּים, אֶפְעַל-עֲלֵי בֶן גַּם זֶה יִהְיֶה כָּבֵד מְאֹד לְקַיָּם, וְכֵן נִתְקַיָּם
עֲתָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, שְׂמַחַמַת רַבּוּי הַמַּחְלֶקֶת, רַב הַהֲמוֹן
רְחוּקִים מְאֹד לְקַיָּם זֹאת. וְלֹא יָדַע מִזֶּה שׁוֹם נִבְרָא מִיּוֹמֵת עוֹלָם,
וְתֹאמְרוּ בְּשֵׁם רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, בְּכַדִּי שֶׁשְׂפָתוֹתָיו יִהְיוּ
דוֹבְבוֹת וְכוּ', אֲשֶׁר כָּל הַצַּדִּיקִים מִתְנַעֲנְעִים לָזֶה, וּמִזֶּה אֲשֶׁר
אֲלֻצוּנֵי לְגִלּוֹת כָּל הַנִּלְוִי, וְזִכּוּתוֹ יַעֲמֵד לָנוּ, וּמִכָּל פְּגַמֵּינוּ וְצָרוֹתֵינוּ
יִתְקַנְּנוּ וַיּוֹשִׁיעֵנו, אָמֵן בֶּן יִהְיֶה רַצוֹן.

יְהִי רְצוֹן קִדְמֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים (בְּשִׁבְתַּת וַיֹּ"ט אֵין אוֹמְרִים אוֹתוֹ)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַבוֹחֵר בְּדוֹד עֲבָדוֹ
 וּבְזָרְעוֹ אַחֲרָיו, וְהַבוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת, שֶׁתִּפְּנֵן בְּרַחֲמִים אֶל
 קַרְיַאת מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים שְׁאֶקְרָא, בְּאֵלוֹ אֲמָרֵם דְּדוֹד הַמְּלֻךְ עָלָיו
 הַשְּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ זְכוּתוֹ יְגַן עָלֵינוּ. וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְּהִלִּים,
 וְזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם, וְנִקְדוּתֵיהֶם וְטַעֲמֵיהֶם, וְהַשְּׁמוֹת
 הַיּוֹצְאִים מֵהֶם מְרָאשֵׁי תְּבוּת וּמְסוּפֵי תְּבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ
 וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ, וְלִזְמֹר עֲרִיצִים וְלַהֲכַרִּית כָּל הַחוֹחִים
 וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיזָה, וְלַחֲבֹר אִשֶׁת נְעוּרִים
 עִם דּוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת, וּמִשֵּׁם יִמְשֵׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ רּוּחַ
 וְנִשְׁמָה לְמַהְרָנוּ מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלְסַלַּח חַטָּאתֵינוּ וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ
 שֶׁסְּלַחַת לְדוֹד שְׁאֵמֵר מְזֻמְרִים אֵלוֹ לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, גַּם יי
 הַעֲבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת. וְאַל תִּקַּחנּוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קִדְמֵי זְמַנְנוּ
 עַד מְלֵאת שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה בְּאִפְּן שְׁנוֹכַל לְתַקֵּן אֶת
 אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ. וְזְכוּת דְּוֹד הַמְּלֻךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יְגַן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ,
 שֶׁתִּאֲרִיךְ אַפְּךָ עַד שׁוּבְנוֹ אֱלִיךָ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וּמֵאֲוִצַּר
 מִתַּנַּת חֲנָם חֲנָנוּ, בְּדַכְתִּיב, וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֶחָן וְרַחֲמֵתִי אֶת
 אֲשֶׁר אֶרְחֵם. וּכְשֵׁם שֶׁאֲנִי אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי
 נִזְכָּה לִזְמֹר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל-יְדֵי
 אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים בְּגִילַת
 וְרִגְזוֹ, כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתֵּן לָהּ, הוֹד וְהַדָּר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ, בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ אֲמֵן סְלָה :

תקון הכללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורי תהלים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא בן שמחה, נח נחמן נחמן מאומן, אשר גלה ותקן לומר אלו העשרה מזמורי תהלים בשביל תקון הברית, זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

ועל דעתם ועל פונתם אני אומר העשרה קפיטל תהלים אלו, ובזכותם וכחם אזכה לעזר ולגלות כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם: אשרי, ברכה, משכיל, שיר, נצוח, נגון, תפלה, הודאה, מזמור, הללויה, שהם: שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, שהם כלולים בשמך המיוחד הגדול והקדוש. ובזכות וכח השני שמות הקדושים האלו במלואם, שהם אל אלהים (כזה): אלה למה, אלה למד הי יוד מם, שהם עולים במספר תפ"ה, במספר תהלים, בכח אלו השמות תזכני לתקון הברית, שהוא תקון הכללי,

אמן:

קודם שיתחיל באמירת תהלים יאמר זה:

לכו נרננה ליהודה, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות

נריע לו: כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו על ידי שהוא טמיר ונעלם

בשם כל ישראל:

טז

א מִכְתָּם לְדָוֶד, שָׁמַרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בָךְ:

ב אָמַרְתָּ לַיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבָתִי בַּל
עָלִידָה:

ג לְקַדּוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַתְּמָה, וְאֲדִירֵי כָל
חֲפְצֵי בָם:

ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם אַחַר מָהְרוּ, בַּל אֲסִיךְ
נַסְפֵיהֶם מְדָם, וּבַל אֲשָׂא אֶת שְׁמוֹתָם עַל
שִׁפְתָּי:

ה יְהוָה מִנַּת חֶלְקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ
גּוֹרְלִי:

ו חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעָמִים, אַף נִחַלְתָּ
שִׁפְרָה עָלַי:

ו אֲבָרְךָ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצָנִי, אֵף לִילוֹת
יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתַי:

ח שְׁוִיתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְמִידָה, כִּי מִימִינִי בַל
אֲמוּט:

ט לָכֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֵף בְּשָׂרִי
יִשְׁכַּן לְבַטָּח:

י כִּי לֹא תִעָזֵב נַפְשִׁי לְשֵׂאוֹל, לֹא תִתֵּן
חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שָׁחַת:

יא תוֹדִיעַנִי אֲרַח חַיִּים, שִׁבַּע שְׂמֵחוֹת אֶת
פְּנֵיךָ, נְעֻמוֹת בְּיַמֵּינְךָ נְצַח:

לב

א לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי
חַטָּאתָה:

ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחְשַׁב יַחֲוֶה לוֹ עֶזֶן, וְאִין
בְּרוּחוֹ רְמִיָה:

ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׂאנָתִי כָּל
הַיּוֹם:

ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִכְבֵּד עָלַי יְדָךְ, נְהַפְךָ
לְשִׁדְי בְּחַרְבֵי קוּיץ סָלָה:

ה חַטָּאתִי אֹדִיעָךְ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי,
אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה, וְאַתָּה
נִשְׂאתָ עֶזֶן חַטָּאתִי סָלָה:

ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת
מִצָּא, רַק לְשִׁטֶּף מִיָּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ:

ז אַתָּה סֵתֶר לִי** מִצַּר תִּצְרֵנִי, רִנִּי
פִּלַט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה:

ח אֲשַׁכִּילֶךָ וְאֹרֶךְ בְּדָרְךָ זֶה תִלְדֶּה, אֵינְעָצָה
עָלֶיךָ עֵינַי:

ט אַל תִּהְיוּ כְּסוֹם כְּפֶרֶד אֵין הָבִין, בְּמִתְג
וְרֶסֶן עֵדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֵלֶיךָ:

י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לָרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה
חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ:

יא שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְנֵנוּ כָּל
יִשְׂרָאֵל:

**כאן צריך להפסיק מעט (לקו"מ ח"א סימן רי"ג)

מֵא

א לְמַנְצַחַ מְזֻמּוֹר לְדָוִד:

ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם רָעָה
יִמְלִיטֵהוּ יְהוָה:

ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֵל
תִּתֵּנָהוּ בְּנַפְשׁ אֹיְבָיו:

ד יְהוָה יִסְעֶדְנֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דָּוִי, כֹּל מִשְׁכָּבוֹ
הַפִּכֵת בְּחַלְיוֹ:

ה אֲנִי אֶמְרֵתִי יְהוָה חֲנֲנֵי, רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי
חֲטָאתִי לָךְ:

ו אֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מִתִּי יָמוּת וְאֶבֶד
שְׁמוֹ:

ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ
אָזֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר:

ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שִׁנְאָי, עָלַי יַחֲשׁבוּ
רָעָה לִּי:

ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא
יוֹסִיף לְקוֹם:

י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּמַחְתֵּי בּוֹ אוֹכֵל
לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֵקֵב:

יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה
לָהֶם:

יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיַע
אֵיבִי עָלַי:

יג וְאַנִּי בְּתַמִּי תַמְכֹּת בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם:

יד בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

מב

- א לְמַנְצַחַ מִשְׁכִּיל לְבְנֵי קָרַח:
- ב בְּאֵיל תַּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם, בֵּן נַפְשֵׁי
תַּעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
- ג צְמַאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי, מַתִּי
אָבוֹא וְאֶרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים:
- ד הִיָּתָה לִי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה,
בְּאָמַר אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ:
- ה אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשֵׁי, כִּי
אֶעְבֹּר בַּסֶּף אֲדִידִם עַד בֵּית אֱלֹהִים, בְּקוֹל
רָנָה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג:
- ו מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשֵׁי וְתִתְהַמֵּי עָלַי, הוֹחִילִי
לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוַדְנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנֵינוּ:

ז אֱלֹהֵי, עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה, עַל כֵּן
 אֲזַבְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים מִהַר
 מִצְעָר:

ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל
 מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ:

ט יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסִדוֹ וּבִלְיָלָה שִׁירָה
 עָמִי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי:

י אֹמְרָה לְאֵל סְלֵעֵי לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי, לָמָּה
 קִדַּר אֱלֹהֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב:

יא בְּרַצַּח בְּעֲצָמוֹתַי חִרְפוֹנֵי צוּרְרֵי,
 בְּאִמְרָם אֱלֹהֵי כָּל הַיּוֹם אַיִה אֱלֹהֶיךָ:

יב מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וּמַה תִּתְהַמֵּי עָלַי,
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֹדְנֶנּוּ, יִשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט

א לְמַנְצֵחַ אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח

שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ:

ב הֲצִילָנִי מֵאִיְבִי, אֱלֹהֵי, מִמֶּתְקוֹמֵמִי

תִּשְׁבְּבֵנִי:

ג הֲצִילָנִי מִפְּעַלֵי אָוֶן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים

הוֹשִׁיעֵנִי:

ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לַנְּפֹשִׁי, יִגְוְרוּ עָלַי עֵזִים,

לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי יְהוּה :

ה בְּלִי עֶז וְרוּצוֹן וַיְכַוְּנֵנוּ, עוֹרָה לְקַרְאֲתִי

וְרֵאָה:

ו וְאַתָּה יְהוּה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי

יִשְׂרָאֵל, הִקִּיצָה לְפָקֶד כָּל הַגּוֹיִם, אֵל

תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אָוֶן סָלָה:

ז יָשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יְהוֹמוֹ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבּוּ עִיר:
 ח הִנֵּה יְבִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי שִׁמַּע:
 ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל
 גּוֹיִם:
 י עֲזוֹ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגַּבִּי:
 יא אֱלֹהֵי חֲסֵדִי יִקְדַּמְנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי
 בְּשַׁרְרִי:
 יב אֵל תִּתְהַרְגֵם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי, תִּנְיַעְמוּ
 בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי:
 יג חַטָּאת פִּימוֹ דְּבַר שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ
 בְּגֹאוֹנָם, וַיַּאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:
 יד כִּלְהַבֵּן בְּחִמָּה כִּלְהַבֵּן וַאֲיַנְמוּ, וַיִּדְעוּ כִּי
 אֱלֹהִים מֵשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה:

טו וַיִּשׁוּבוּ לְעֶרְבַּי יְהִמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבּוּ עִיר:
 טז הַמָּה יִנְיַעוֹן לְאֹכֵל, אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ
 וַיְלִיְנוּ:

יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזֹךְ וַאֲרִנֶּנּוּ לְבִקְרַח חֲסִדֶּךָ, כִּי
 הָיִיתָ מְשֻׁנָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי:
 יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה, כִּי אֱלֹהִים מְשֻׁנָּבִי
 אֱלֹהֵי חֲסִדִּי:

עז

א לְמַנְצֶחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסַּף מִזְמוֹר:
 ב קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל
 אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי:
 ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנֶּי דְרָשְׁתִּי, יְדֵי לִילָה
 נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנָּה הִנָּחֵם נַפְשִׁי:

תקון הכללי

ד אֲזַכֶּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה
וְתַעֲטִיף רוּחִי סָלָה:

ה אַחֲזֶתְהָ שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא
אֲדַבֵּר:

ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
ז אֲזַכֶּרָה נִגִּינָתִי בַלֵּילָה, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה,
וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:

ח הֲלִעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יוֹסִיף לְרַצוֹת
עוֹד:

ט הֵאֱפִם לְנֹצֶחַ חֶסֶדֹו, גִּמַּר אֲמַר לְדָר וְדָר:
י הַשָּׁכַח חַנּוּת אֵל, אִם קִפֵּץ בְּאֵף רַחֲמָיו
סָלָה:

יא וְאֲמַר חֲלוֹתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן:

יב אֶזְכֹּר מֵעַלְלִי יְהוָה, כִּי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם
פְּלִאָה:

יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פִּעֻלָּה, וּבְעֲלִילוֹתַי אֲשִׁיחָה:
יד אֱלֹהִים בִּקְדֹשׁ דְּרַכָּה, מִי אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים:

טו אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פְּלֵא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
עֲוֹהִי:

טז גִּזְאַלְתָּ בְּזִרוּעַ עַמָּה, בְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּזְסַף
סֵלָה:

יז רָאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים, רָאוּךָ מִיָּם יַחִילוּ, אַף
יִרְגְּזוּ תְהוֹמוֹת:

יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת, קוֹל נְתַנּוּ שְׁחָקִים, אַף
חֲצֹצִיף יִתְהַלְכוּ:

יט קוֹל רַעְמָךְ בַּגְּלִגֹּל הַאִירוּ בְּרָקִים תִּבְלֵהוּ
רַגְזָה וְהִרְעֵשׂ הָאָרֶץ:

כ בָּיִם דְּרַכְךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים,
וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ:

כא נְחִיתָ כִּצְאוֹן עַמְּךָ, בְּיַד מַשְׁחָה וְאַתְרוּן:

ע

א תִּפְלָה לְמַשְׁחָה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדַנִּי מֵעוֹן
אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדָר וּדָר:

ב בְּמַטְרָם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִלֵּל אֶרֶץ וְתִבְלֵהוּ,
וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל:

ג תָּשֻׁב אֲנֹשׁ עַד דְּכָא, וְהִתְאַמֵּר שׁוּבוּ בְּנֵי
אָדָם:

ד כִּי אֶלְפֵי שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי
יַעֲבֹר, וְאַשְׁמֹרֶה בְּלִילָה:

ה זַרְמַתֶּם שָׁנָה יְהוּי, בַּבֶּקֶר כְּחֻצִיר יַחֲלֶף:

ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֲלֶף, לָעֶרֶב יִמּוּלֵל וַיִּבֶשׁ:

ז כִּי כָלֵינוּ בְּאַפָּךָ, וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:

ח שִׁתָּה עֲזוּנֹתֵינוּ לְנִגְדָּךָ, עֲלִמְנוּ לְמֵאוֹר

פְּנִיָּךְ:

ט כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כָּלֵינוּ שְׁנֵינוּ

כְּמוֹ הַגָּה:

י יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאִם

בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם עָמַל וְאָוֶן,

כִּי גַז חֵישׁ וְנִעְפָּה:

יא מִי יוֹדֵעַ עֵז אַפָּךָ, וּכְיֹרְאָתְךָ עֲבַרְתְּךָ:

יב לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַעַ, וְנָבֵא לְבַב

חֲכָמָה:

יג שׁוֹבָה יְהוָה יְעַד מִתִּי, וְהִנָּחֵם עַל
עֲבֹדָיִךְ:

יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדָּךְ, וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמַחַח
בְּכָל יְמֵינוּ:

טו שִׁמְחֵנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שָׁנוֹת רָאִינוּ
רָעָה:

טז יִרְאֶה אֵל עֲבֹדֶיךָ פֶּעֶלְךָ, וְהִדְרֶךְ עַל
בְּנֵיהֶם:

יז וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה

א הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו:

ב שִׁירוּ לוֹ זַמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו:

ג הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי
יְהוָה :

ד דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ, בִּקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד:
ה זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתֵיו
וּמִשְׁפְּטֵי פִיו:

ו יָרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר:
ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִשְׁחָק:

י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם:

יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, חֶבְל
נַחֲלַתְכֶם:

יב בְּהִיּוֹתָם מִתִּי מִסֶּפֶר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶם:
 יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגֹּי אֶל גֹּי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם
 אַחֵר:

יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעֲשֻׁקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם
 מַלְכִים:

טו אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי, וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ:
 טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטְהָה לָּהֶם
 שָׁבַר:

יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נְמִכָּר יוֹסֵף:
 יח עָנּוּ בַּכֶּבֶל רַגְלוֹ, בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ:
 יט עַד עַתָּה בֵּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה
 צָרְפְתָהוּ:

כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ, מֵעַל עַמִּים
 וַיִּפְתַּחַהוּ:

כא שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו:

כב לְאִסֵּר שָׁרֵיו בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקַנָּיו יַחֲכֵם:

כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים, וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ
חָם:

כד וַיִּפְרַר אֶת עַמּוֹ מֵאֵד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצָּרָיו:

כה הֲפִךְ לִבָּם לְשֵׁנָא עַמּוֹ, לְהַתְנַבֵּל
בְּעַבְדָּיו:

כו שְׁלַח מִשָּׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ:

כז שָׁמוּ בָּם דְּבַרֵי אֱתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ
חָם:

כח שְׁלַח חֲנֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ:

כט הֲפִךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם, וַיָּמַת אֶת
דִּגְתָּם:

ל שָׁרֵץ אֲרָצָם צִפְרֻדֵּיעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם:

לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, בְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם:
 לב נָתַן גְּשֵׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִישׁ לְהַבֹּת
 בְּאֶרְצָם:

לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וּתְאֲנָתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם:
 לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרֶבֶת, וַיִּלַּק וַאִין מִסֶּפֶר:
 לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרְצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי
 אֲדָמָתָם:

לו וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרְצָם, יְרֵאשִׁית לְכָל
 אֲוָנָם:

לז וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
 כּוֹשֵׁל:

לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָּם
 עֲלֵיהֶם:

לט פָּרַשׁ עֲנַן לְמִסְדָּה, וַאִישׁ לְהֵאִיר לַיְלָה:

מ שֶׁאֵל וַיָּבֵא שְׁלוֹ, וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם:
 מא פֶּתַח צוּר וַיִּזְוְבוּ מַיִם, הִלְכּוּ בַּצִּיּוֹת
 נָהָר:

מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ, אֶת אֲבָרָתָם
 עֲבָדוּ:

מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרָנָה אֶת בְּחִירָיו:
 מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים
 יִירָשׁוּ:

מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ,
 הִלְלוּיָהּ:

קלז

א עַל נִהְרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ,
 בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן:

ב עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ כְּנִרוֹתֵינוּ:

תקון הכללי

ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר
ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון:

ד איך נשיר את שיר יהוה, על אדמת
נבר:

ה אם אשפך ירושלים, תשפח ימיני:

ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרי, אם

לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי:

ז זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלים,

האמרים ערו ערו עד היסוד בה:

ח בת בבל השדודה, אשרי שישלם לך

את גמולך שגמלת לנו:

ט אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל

הסלע:

קג

א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
עֵזוֹ:

ב הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרַב גִּדְלוֹ:
ג הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל
וּכְנֹר:

ד הַלְלוּהוּ בְּתַף וּמַחֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעֹנָב:

ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה:

ו כֹּל הַנְּשָׂמָה תִּתְהַלֵּל יְיָ, הַלְלוּיָהּ:

לאחר סיום המזמורים יאמר שלושה פסוקים אלו:

כִּי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה לְשִׁבּוֹת עַמּוֹ, יִגַּל יַעֲקֹב
יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה, מְעֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם
יְהוָה וַיַּפְלְטֵם, יַפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ:

אחר־כך טוב לומר תפלה זו, יסדה מורנו רבי נתן זצ"ל:

אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי, יַעֲרֹב עָלַי
שִׂיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוּר, בְּנִבְל
עֲשׂוֹר וַמָּרוּ לוֹ: אֱלֹהִים, שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ, בְּנִבְל
עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ: עָלַי עֲשׂוֹר וְעָלַי נָבַל, עָלַי הַגִּזְיוֹן בְּכִנּוּר:
כִּי שִׁמַּחְתַּנִּי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן:
רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, בּוֹרָא כָּל הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זַמְּרָה, עֲזַרְנִי וְחַנְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, שְׁאֲזַכָּה לְעוֹרֵר וּלְהוֹצִיא
וּלְגַלוֹת כָּל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם סֵפֶר
תְּהִלִּים. וּבְזִכּוֹת אֵלוֹ הָעֲשָׂרָה קִפִּיטֵל תְּהִלִּים שֶׁאֲמַרְתִּי
לְפָנֶיךָ, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד עֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם
סֵפֶר תְּהִלִּים, שֶׁהֵם: אֲשִׁרֵי, בְּרָכָה, מִשְׁכִּיל, שִׁיר,
נְצִיחַ, נְגוּן, תְּפִלָּה, הוֹדָאָה, מְזֻמּוֹר, הַלְלוּיָהּ:
בְּזִכּוֹת הַמְזֻמּוֹרִים וּבְזִכּוֹת הַפְּסוּקִים וּבְזִכּוֹת תְּבוֹתֵיהֶם
וְאוֹתֵייתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וְטַעְמֵיהֶם וְהַשְּׁמוֹת הַיוֹצְאִים
מֵהֶם מְרַאשֵׁי תְבוֹת וּמְסוּפֵי תְבוֹת, וּבְזִכּוֹת דָּוִד הַמֶּלֶךְ,

עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל הָעֲשָׂרָה צַדִּיקִים, שְׂיִסְדּוּ סֵפֶר
 תְּהִלָּים וּבְזִכּוֹת הַצַּדִּיק יִסוּד עוֹלָם, נֶחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
 חֲכָמָה, רַבְּנוּ נֶחֱמָן בֶּן פִּינְא, נֶנַח נֶחֱמָ נֶחֱמָן מֵאוֹמֵן
 זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, אֲשֶׁר גָּלָה וְתַקֵּן לֹאמַר אֱלֹהֵי הָעֲשָׂרָה
 קִפְיִטְל תְּהִלָּים בְּשָׁבִיל תַּקוּן הַבְּרִית, וּבְזִכּוֹת כָּל
 הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֱמִתִּיִּם, תִּזְכְּנִי וְתַחַנְנִי, שְׂאִזְכֶּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהוֹצִיא כָּל הַטְּפוֹת קָרִי, שְׂיִצְאוּ מִמֶּנִּי
 לְבַטְלָה, בֵּין בְּשׁוֹנֵג בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּאִנּוּס בֵּין בְּרָצוֹן,
 (אִם אוֹמֵר חֵם וְשֵׁלוֹם בְּשָׁבִיל מְקַרָּה שְׁנוֹדֵמָן לוֹ בְּאוֹתוֹ הַלֵּילָה, יֹאמֵר:
 וּבְפָרֵט כָּל הַטְּפוֹת שְׂיִצְאוּ מִמֶּנִּי בְּלִילָה זֶה עַל-יְדֵי
 מְקַרָּה לִילָה, שְׂקַרָּה לִי בַעֲוֹנוֹתֵי הַרְבִּים), כֻּלָּם אִזְכֶּה,
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחִמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה וּבְכַחֲךָ הַגְּדוֹל,
 לְהוֹצִיאָם מִהַקְּלָפוֹת וּמִהַסְטָרִין אַחֲרָנִין, מִכָּל
 הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ וְנִתְפְּזוּ וְנִפְּצוּ וְנִדְּחוּ לְשָׁם, וְאֵל יָדַח
 מִמֶּךָ נִדַּח. וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁבֵּר וְתַהַרְגַּ וְתַעֲקֹר וְתַכְּלֶה
 וְתַבְטֵל כָּל הַקְּלָפוֹת וְכָל הָרוּחִין וְשַׁדִּין וְלִילִין, שֶׁנַּעֲשׂוּ
 וְנִבְרְאוּ וְנוֹצְרוּ עַל-יְדֵי אֱלֹהֵי הַטְּפוֹת, שְׂיִצְאוּ מִמֶּנִּי
 לְבַטְלָה, וְתַסִּיר מֵהֶם חַיּוֹתָם, וְתוֹצִיא וְתַגְזֵל מֵהֶם חַיּוֹת
 הַקְּדוֹשָׁה, וְכָל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁבָּלְעוּ:

רבונו של עולם! אל חי וְקַיִם, חי החיים, מלא
 רחמים, הִדֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם לְכַף זְכוּת תְּמִיד, הַחֲפִיץ
 חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהִיטִיב. אָבִי אָבִי, גּוֹאֲלִי וּפּוֹדִי. יָדַעְתִּי
 יְהוָה יָדַעְתִּי, כִּי אֲנִי בְּעַצְמִי הַחַיִּב וְהַפּוֹשֵׁעַ אֲפֵלוּ
 בְּהַמְקָרוֹת שֶׁנִּזְדַּמְּנוּ לִי בְּשׁוֹנֵג, כִּי לֹא שָׁמַרְתִּי אֶת
 הַמַּחְשָׁבָה כָּלֵל וְהִרְהַרְתִּי בַיּוֹם, עַד שֶׁבָּאתִי לְיַדִּי
 טְמֵאָה בְּלִילָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה קִלְקַלְתִּי מַה שֶׁקִּלְקַלְתִּי,
 וְנִרְמַתִּי מַה שֶׁנִּרְמַתִּי, וְשַׁחַתְתִּי מַה שֶׁשַׁחַתְתִּי. אוֹי אוֹי
 אוֹי, אוֹיָה עַל נַפְשִׁי, אוֹי לְנַפְשִׁי, כִּי גָמַלְתִּי לִי רָעָה. מַה
 אָמַר, מַה אֲדַבֵּר, מַה אֶצְטַדֵּק. מַה אָמַר, מַה אֲדַבֵּר,
 מַה אֶצְטַדֵּק. הָאֱלֹהִים מָצָא אֶת עֲוֹנָי. הִנְנִי לְפָנֶיךָ
 בְּאִשְׁמָה רַבָּה, הִנְנִי לְפָנֶיךָ מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלֵמָה, מְלֵא
 טְנוּפִים וְלִכְלוּכִים, מְלֵא תּוֹעֵבוֹת רָעוֹת, וְאִין שׁוֹם לְשׁוֹן
 בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְכַנּוֹת בּוֹ עַצֵּם הִרְחַמְנוֹת שֵׁישׁ עָלַי, כִּי
 רַע וָמַר, כִּי נָגַע עַד הַנֶּפֶשׁ, מֵר לִי מְאֹד, אָבִי שֶׁבְּשָׂמַיִם;
 מֵר לִי מְאֹד, רְבוּן כָּל הָעוֹלָמִים. רֵאֵה אֲנִיחָתִי וְאֲנִקְתִּי,
 כִּי נַפְשִׁי מָרָה לִי מְאֹד, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ אֲנִי
 יְכוּל לְחַיּוֹת מֵעַצֵּם מְרִירוֹת נַפְשִׁי, אֲשֶׁר עַד גָּבַהִי

שָׁמַיִם יִגִּיעַ, כִּי קִצְתִּי בְּחַיִּי, לָמָּה לִּי חַיִּים כְּאַלֶּהָ, חַיִּים
מְרִים וּמְרוּרִים מְפֹת. אֶת קִבְעַת כּוֹס הַתְּרַעְלָה שְׁתִּית,

מְצִית, נִפְשִׁי:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! אַתָּה לְבַד יַדְעַת רַבּוּי וְעֵצִם הַפְּגָמִים
הַגְּדוֹלִים, הָעֲצוּמִים וְהַנּוֹרָאִים, שֶׁנַּעֲשִׂים עַל-יְדֵי-זֶה
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְעַתָּה אֵיךְ אוֹכֵל לְתַקֵּן זֹאת וּבְמָה יִזְכֶּה
נֶעֶר כְּמוֹנֵי לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שְׁחַתַּתִּי. אֵךְ אֶף-עַל-פִּי-כֵן
יַדְעִתִּי, וְאַנִּי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי אֵין שׁוֹם יֵאוּשׁ
בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְעַדִּין יֵשׁ לִי תַקְוָה, וְעַדִּין לֹא אֶבְדָּה
תּוֹחֲלָתִי מִיְהוָה, כִּי חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנֹנ, כִּי לֹא כָלוּ

רַחֲמָיו:

עַל-כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים
וְהַחֲסִידִים הָאֱמִתִּיִּים וְאֱלֹהֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהֵי
הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, שֶׁתְּרַחֵם עָלַי וְתַעֲשֶׂה אֶת אֲשֶׁר
בְּחַקֶּיךָ אֵלֶיךָ וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשֶׁמֶר, וְתַכַּף אֶת יְצָרֵי
לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתִגְעֵר בְּהַיְצֵר הָרַע וְתִגְרָשׁוּ מִמֶּנִּי
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי וְתַפְּלִטֵנִי מֵעַתָּה

מְכַל מִיַּי הַרְחוּרִים רָעִים וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת וּמִפְּנֵם
הָרְאוֹת וּמִפְּנֵם הַדְּבוּר, וְתַצִּילֵנוּ מֵעֲתָה מְכַל מִיַּי פְּנֵם
הַבְּרִית שְׁבַע עוֹלָם בְּמַחְשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, וְתַהֲיֶה עִמִּי
תָּמִיד וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִמַּקְרָה, בֵּין בַּיּוֹם וּבֵין בַּלַּיְלָה
מֵעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

אָבִינוּ, מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם, גּוֹאֵל חֲזָק. שִׁטְחָתִי אֵלֶיךָ
כְּפִי. הִצַּל הִצַּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הִצַּל לְקוֹחִים לְמוֹת,
הִצַּל נִרְדָּף וְחָיֵב כְּמוֹנִי, הִצִּילֵנִי מִן הַשְּׂאוּל תַּחֲתִיּוֹת.
תֵּן לִי תַקְוָה וְלֹא אִבֶּד, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי מֶה בָּצַע בְּדַמִּי,
בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֶפְרָה, הַיְגִיד אֲמִתְךָ. דָּלוּ עֵינַי
לְמָרוֹם, יְהוָה עֲשֵׂקָה לִי, עָרַבְנִי, עָרַב עִבְדְּךָ לְטוֹב, אֵל
יַעֲשֶׂקְנִי יָדַיִם. כִּי אֵינִי לִי שׁוֹם כַּח אֵלָא בְּפִי, אֵינִי לִי שׁוֹם
מָנוֹס וּמִבְטָח, כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד, עַל חֶסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים
לְבַד, עַל רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, עַל חַמְלַתְךָ הָאֲמִתִּית, עַל
חֲנִינוּתֶיךָ הַנְּצַחִיּוֹת וְעַל כַּח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים, שִׁשְׁמְרוּ
אֶת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׂאִין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו,
בָּהֶם תִּמְכְּתִי יְתֵדוֹתִי, בָּהֶם אֶשְׁעַן וְאֶסְמַךְ, בְּזְכוֹתֶם
וּכְחֵם אֲבַטַח וְאֶקְוֶה, כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשְׂאוּל, לֹא

תִּתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שְׂחַת. אֲהֶה יְהוָה, מִלְּטִנִּי! אֲהֶה יְהוָה, פְּדִנִי! רֵאֵה מְסַכֵּן כְּמוֹנֵי טוֹרֵף בְּלֵב יָמִים, תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל מִשְׁפָּרֶיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ. צוּד צְדוֹנֵי כַּצְּפוּר, אִיבֵי חֲנָם. צִמְתוּ בְּבוֹר חַיִּי, וַיְדוּ אָבֵן בֵּי. צָפוּ מַיִם עַל רֵאשֵׁי, אֲמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי. קָרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה, מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת; קָרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! מָלֵא רַחֲמִים, מָלֵא חֶסֶד חֲנָם, מָלֵא חֲנִינּוֹת, מָלֵא רַחֲמָנוֹת, מָלֵא טוֹב, מָלֵא רְצוֹן. כְּבֹר קִבְּלָנוּ עָלֵינוּ לְקִרְאֵי אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד, וְהַנְּנִי מְקִיִּם קִבְּלָתֵנוּ, וְהַנְּנִי קוֹרֵא אֱלֹהֶיךָ מִמְּקוֹם שְׁפָל כְּזֹה, מִמְּקוֹמוֹת מְגֻנִים כְּאֵלֶּה. מִמְּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה, מִמְּקִי עֲמָקִים, מִן הַמַּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בַּפְּרָחֵב יְהוָה. וְאִם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים יִרְדְּנוּ לְמָקוֹם שִׁירְדָנוּ, וַיִּרְדְּנוּ עִבְשׁוּ בְּעִקְבוֹת מְשִׁיחָא לְמָקוֹמוֹת נְמוּכִים וּשְׁפָלִים מְאֹד מְאֹד, שְׁלֵא יִרְדּוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹכְכֶם מֵעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: וַתִּרְדַּד פְּלָאִים, אֵינְ מִנְחָם לָהּ; אַף־עַל־פִּי־כֵן אֵינְ אָנוּ מִיָּאֲשִׁים עֲצִמָנוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּשׁוֹם אִפְּן בְּעוֹלָם

כָּלֵל, כִּי כָּבֵד הִבְטַחְתָּנוּ לְהַשִּׁיבֵנוּ מִמְצוּלוֹת יָם, כְּמוֹ
 שְׁכַתוֹב: אָמַר אֲדֹנָי מִבְּשָׁן אָשִׁיב, אָשִׁיב מִמְצוּלוֹת
 יָם. וּכְתִיב: וְאַף גַּם זֹאת, בְּהִיוֹתְם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם לֹא
 מְאַסְתִּים וְלֹא גַעַלְתִּים לְכַלְתֶּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתְּם, כִּי
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! פָּתַח פִּיךָ לְאֵלִים כְּמוֹנֵי, וְתִשְׁלַח לִי
 דְבוּרִים מִמַּעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, בְּאִפְן שְׂאוּכַל לְנַצַּח
 אוֹתְךָ, לְרַצוֹת וּלְפַיֵּס אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְבַּל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 וּבְחֶסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים אֶת אֱלוֹ הָעֶשְׂרָה קַפִּיטֵל תְּהַלִּים
 שְׂאִמְרָתִי לְפָנֶיךָ, בְּאֱלוֹ אֲמָרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם
 בְּעֶצְמוֹ, וְאַף-עַל-פִּי שְׂאִינִי יוֹדַע לְכוּן שׁוֹם כּוֹנֵה
 מִהַכּוֹנֵה הָעֲצוּמוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת, שְׂיֵשׁ בְּאֱלוֹ הָעֶשְׂרָה
 מִזְמוּרִים, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי,
 שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה לְפָנֶיךָ הָאֲמִירָה בְּפֶה לְבַד, בְּאֱלוֹ
 הַשְּׁנֵתִי וְכוֹנֵתִי כָּל הַסּוּדוֹת וְהַכּוֹנֵה שְׂיֵשׁ בָּהֶם, וַיְהִי
 אֲמָרִי לְרָצוֹן לְפָנֶי אֲדוֹן כֹּל. וְהִנְנִי מִשְׁלִיךְ יְהָבִי עָלֶיךָ,
 וְהִנְנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי לְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְדוֹרְנוּ
 וּלְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, שׁוֹכְנֵי עֶפְרָי, קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר

בְּאֶרֶץ הַמָּה, וּבְפָרֵט לְהַצַּדִּיק יְסוּד עוֹלָם, נִחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר הַחֲמָה, רַבְּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְחָא, נִנְחַ נַחֲמָן נַחֲמָן
מֵאוֹמָן, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, וְעַל דַּעְתָּם וְעַל פְּוִנְתָּם
אָמַרְתִּי כָּל אֱלוֹ הָעֶשְׂרָה קַפִּיטָל תְּהִלִּים, וּבְזְכוּתָם
וּכְחֵם אֲזַכֶּה לְעוֹרֵר וּלְגַלוֹת כָּל הָעֶשְׂרָה מֵיָי נְגִינָה,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים, שְׁהֵם: שִׁיר פְּשׁוּט, כָּפוּל,
מְשֻׁלָּשׁ, מְרַבֵּעַ, שְׁהֵם כְּלוּלִים בְּשִׁמְךָ הַמְּיֻחָד, הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ וּבְזְכוּת וּכְחַ הַשְּׁנַי שִׁמּוֹת הַקְּדוֹשִׁים הָאֱלוֹ
בְּמִלּוּאָם, שְׁהֵם "אֵל אֱלֹהִים" (כְּזֹה): אֵל"ף לַמ"ד, אֵל"ף
לַמ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שְׁהֵם עוֹלָיִם בְּמִסְפָּר תַּפ"ה (אַרְבַּע
מֵאוֹת שְׁמוֹנִים וְחָמֵשׁ), כְּמִסְפָּר תְּהִלִּים, בְּכַח אֱלוֹ הַשִּׁמּוֹת
תְּזַכְּנֵי לְהוֹצִיא כָּל הַטְּפוֹת קָרִי לְבִטְלָה מִבְּטָן הַקְּלָפָה
שֶׁבְּלָעָם, אֲשֶׁר מִסְפָּר שְׁמָה עִם הָאוֹתִיּוֹת עוֹלָה תַּפ"ה,
שֶׁהִיא בְּקְלָפָה כְּנֻגָד קַדְשֵׁת סֵפֶר תְּהִלִּים. וּבְכַח אֱלוֹ
הָעֶשְׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים תְּעוֹרֵר הַשְּׁנַי הַשִּׁמּוֹת
הַקְּדוֹשִׁים "אֵל אֱלֹהִים", וְתִהְרַג, וְתִשְׁבֵּר וְתִכְנִיעַ,
וְתַעֲקֹר וְתִכְלֶה וְתִבְטֵל אֶת הַקְּלָפָה הַזֹּאת שֶׁבְּלָעָם,
וְתִכְרִיחַ אוֹתָהּ לְהַפְּלִיט כָּל הַטְּפוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת מִבְּטָנָהּ

וְקַרְבָּה, וְתַמְחָה שְׁמָה וְזַכָּרָה מִן הָעוֹלָם, וְתַקְיָם מִקְרָא
 שְׁכַת־טוֹב: חֵיל בָּלַע וַיִּקְיָאֵנוּ, מִבְּטָנוּ יוֹרֵישָׁנוּ אֵל. וְתַהֲרֹג
 כָּל הַקְּלָפוֹת, שְׁנַבְרָאוּ עַל-יְדֵי אֱלוֹ הַטְּפוֹת, וְתוֹצִיא
 וְתַגְזֹל מֵהֶם הַחַיּוֹת וְדַקְדָּשָׁה. וְכָל הַנְּיֻצוֹצוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
 שְׁבָלְעוּ עַל-יְדֵי פָּגַם חֲטָא זֶה, כְּלָם תּוֹצִיאֵם, וְתַחֲזֹר
 וְתַקְבְּצֵם בְּקַדְשָׁה שְׁנִיתָ, וְתַזְכְּנוּ לְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל
 מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאַהֲבָה תָּמִיד, וְנִזְכָּה לְעַסֵּק כָּל יְמֵינוּ
 בְּתוֹרָה וְתַפְלָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם,
 בְּאַפֵּן שְׁנִזְכָּה לְבָרָא גּוֹפִים וְכֵלִים קְדוֹשִׁים לְכָל
 הַנְּשָׁמוֹת דְּאֶזְלִין עַרְטִילָאִין עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים
 עַל-יְדֵי פָּגַם הַטְּפוֹת קָרִי, שִׁיִּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבַטָּלָה:
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲמִיץ כַּחַ, וְרַב אֲוִנִים! עֲשֵׂה מַה
 שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּאַפֵּן שְׁנִזְכָּה לְתַקֵּן פָּגַם
 הַבְּרִית, פָּגַם טְפֵי הַמַּחַ, בֵּין מַה שְׁפָגַמְנוּ בְּזֶה בְּשׁוּגַג,
 בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּאַנָּם, בֵּין בְּרָצוֹן – עַל הַכֹּל תַּמְחַל
 וְתַסְלַח לִי, אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, חַנּוּן הַמְּרַבֶּה לְסִלַּח, וְנִזְכָּה
 לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים בְּשִׁלְמוֹת בְּחַיֵּינוּ בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים
 הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵן הַמָּה (אם יהיה על קברו הקדוש יאמר:

וּבְזִכּוֹת הַצַּדִּיק הַזֶּה הַשּׁוֹכֵן פֹּה, צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם נַחַל
 נוֹבַע מְקוֹר הַכְּמָה, נִנְחַ נְחִמָּ נְחִמָּן מְאוֹמֵן, אֲשֶׁר אָנִי
 מְכַתֵּת רַגְלִי וְטִלְטַלְתִּי עֲצָמֵי בְּטִלְטוֹל הַקָּשָׁה בְּשִׁבִיל
 לָבוֹא הֵנָּה לְהִשְׁתַּטֵּחַ עַל קִבְר הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
 אֲשֶׁר הִבְטִיחָנוּ בְּחַיּוֹ הַקְּדוֹשִׁים, לְעִמּוֹד בְּעִזְרַתְנוּ סִלָּה
 תְּמִיד, כְּשֶׁנִּבְּוֵא עַל קִבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְנִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה
 וְנֵאמַר אֵלּוּ הָעֲשָׂרָה קְפִיטֵל תְּהֵלִים. וְהֵנָּה עָשִׂיתִי מַה
 שְׁמַטֵּל עָלַי, עָשָׂה מַה שְּׁעָלִיךְ, וּמַחֵל לִי, וְסִלַּח לִי, וּכְפַר
 לִי עַל כָּל הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים, שְׁחַטָּאתִי
 וְשַׁעוֹתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וְשִׁס"ה גִּידֵי,
 בְּמַחְשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, וּבְחַמְשָׁה חוּשִׁים וּבְשָׂר
 כַּחוֹת הַגּוּף, וּבְפֶרֶט מַה שְׁחַטָּאתִי וּפְשַׁעְתִּי וּפְגַמְתִּי
 נִגְדָּךְ בְּפָנִים הַבְּרִית, שֶׁהוּא כָּלֵל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְהָרַע
 בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. עַל הַכֹּל תִּמְחַל
 וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר, מָלֵא רַחֲמִים, וְתִמְלֵא כָּל הַשָּׁמַיִם
 שְׁפָגְמָתִי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. הֶרֶב כְּבִסְנֵי מַעֲוֵנֵי, וּמַחְטָאתִי
 טַהַרְנֵי. תַּחַטָּאֵנִי בְּאֵזוֹב וְאַטְהַר, תְּכַבֵּסְנֵי, וּמִשְׁלֹג
 אֶלְבִּין. תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה, תִּגְלַגְּלָה עֲצָמוֹת דְּבֵיתָ.
 הַסִּתֵּר פָּנֶיךָ מִחַטָּאֵי, וְכֹל עוֹנוֹתֵי מַחָה. מַחָה פְּשָׁעֵי

לְמַעַנְךָ, כְּאִמּוֹר: אָנֹכִי אָנֹכִי, הוּא מוֹחָה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי,
 וְחַטְאֹתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר, וְתַמְלֵא עָלַי בְּרַחֲמִים, וְתִהְיֶה
 בְּעֲזָרִי תָמִיד בְּזִכּוֹת וְכַח הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים,
 וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי תָמִיד, וְתִתֵּן לִי כַח לְהִתְגַּבֵּר עַל
 יִצְרֵי וְלִכְפֹּף וּלְשַׁבֵּר אֶת תְּאֹתַי, וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד מִה
 שְׁפָגַמְתִּי, וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד הֲרַע בְּעֵינֶיךָ, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד
 לְכַסְלָהּ. אִם אֶזְנֶן פָּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף, כִּי כָּבֵד הִבְטַחְתָּנוּ,
 שְׁנָם עַל זֶה מוֹעִיל תִּפְלָה וּבִקְשָׁה לְהַנְצִיל לְהֵבֵא
 בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, מִן הַיִּצָּר הֲרַע וְכַת דִּילָהּ. (אם יִהְיֶה
 עַל קִבְרוֹ יֹאמֵר: וּבְכַפֵּרְט עַל מְקוֹם צִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, עֲזָרֵנִי
 בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים הַגְּנוּזִים פֶּה) וְרַחֵם עָלַי, וְתֵן לִי כַח
 וּגְבוּרָה מֵאֵתְךָ, שְׂאֵזְבֶּה לְהִתְגַּבֵּר וּלְכַבֵּשׁ אֶת יִצְרֵי
 תָמִיד, עַד שְׂאֵזְבֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְגַרְשׁוֹ וּלְסַלְקוֹ וּלְבַטְלוֹ
 מֵעָלַי לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, כִּי כָּבֵד כָּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי,
 וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה, כְּשֶׁל בְּעוֹנֵי כַחִי, וְעֲצָמֵי עֲשִׂשׁוֹ, עַד
 אֲשֶׁר כְּשֶׁל כַּח הַסֶּבֶל:

רַחֵם עָלַי אָבִי אָב הֶרְחֵמֵן; רַחֵם עָלַי שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה; חוּם
 וְחַמֵּל עָלַי, שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה, שׁוֹמֵעַ אֲנָחָה, שׁוֹמֵעַ אֲנָקָה,

רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה! אֵל יִפְלֵ דָמִי
 אֶרְצָה לְפָנֶיךָ, אֵל תַּתֵּן לְשַׁחַת נַפְשִׁי, הַצִּילֵנִי מִדְּמַיִם,
 אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי. תִּרְנֵן לְשׁוֹנֵי צַדִּיקְךָ. חוֹסֶה
 עָלַי, כָּרַב רַחֲמֶיךָ, כָּרַב חֲסָדֶיךָ, יִהְמוּ נָא מַעֲיָךְ
 וְחַנּוּנוֹתֶיךָ עַל עֵלּוּב נַפְשׁ כְּמוֹנִי, עַל גִּרְדָּף כְּמוֹנִי, עַל
 מְלַכְלָךְ בַּחֲטָאִים כְּמוֹנִי, עַל חֶסֶד דַּעָה, חֶסֶד עֲצָה
 כְּמוֹנִי, כִּי לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת, לָךְ לְבַד רַעֲיוֹנֵי
 צוּפִיּוֹת, דִּלּוֹ עֵינֵי לְמָרוֹם, עֲזֹר נָא, הוֹשִׁיעָה נָא, חוֹסֶה
 וְחַמֵּל נָא עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְשׁוּב אֵלֶיךָ בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה,
 בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כַּחֲסָדְךָ חַיִּינִי, וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ.
 לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נְכוֹן תִּדְּשׁ בְּקִרְבִּי:

וּבְכֹן, יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 אֲדוֹן הַשְּׂמִחָה וְהַחֲדוּהָ, אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ אֵין שׁוּם עֲצָבוֹת
 כָּלֵל לְעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: הוֹד וְהָדָר לְפָנֶיךָ, עִז וְחֲדוּהָ
 בְּמִקוֹמוֹ. שְׂתַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים וְתִזְכְּנִי לְהִיּוֹת
 בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. מְשִׁמַּח נַפְשׁוֹת עֲגוּמִים, שְׂמַח נַפְשִׁי

הָאִמְלָלָה מְאֹד, הָעֲלוּבָה מְאֹד, הָעֵיפָה וְהַצְמֵאָה
וְהִרְעָבָה אֵלַיךָ מְאֹד, הִסַּר מִמֶּנִּי יְגוֹן וְאַנְחָה, שְׂמַח נַפְשׁ
עַבְדְּךָ, כִּי אֵלַיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֲשָׂא.

תוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים. שִׁבַּע שְׂמֵחוֹת אֶת פָּנֶיךָ, נְעִימוֹת
בִּימִינְךָ נֹצַח. הָשִׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה
תִּסְמְכֵנִי. שִׁבְעֵנִי מִטוֹבְךָ, וְשְׂמַח נַפְשִׁי בִישׁוּעֶתְךָ, וְטַהַר
לְבָבִי לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת. עוֹרָה כְּבוֹדִי, עוֹרָה הַנִּבָּל וְכִנּוֹר,
אֲעִירָה שָׁחַר. זַכְנוּ לְכֹל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה דְקַדְשָׁה,
שָׁהִם מְכַנְיַעִים וּמְתַקְנִים פְּגַם הַבְּרִית, כְּאָמֹר: אֲבָרְךָ
אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֵף לִילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיוֹתַי. לְדוֹד
מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חַטָּאָה. בַּיִת וְהוֹן נַחֲלַת
אֲבוֹת, וּמִיְהוָה אִשָּׁה מִשְׁכָּלֶת. יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ,
וּבְלֵילָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי. לְמַנְצַח אֵל
תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכֶּתֶם בְּשִׁלַּח שָׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת
לְהַמִּיתוֹ. אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלֵילָה, עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה
וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי. הֵיאָכֵל תִּפְל תִּפְל מִבְּלִי מְלַח, אִם יֵשׁ טַעַם
בְּרִיר חֲלָמוֹת. פֶּן תִּתֵּן לְאַחֲרִים הוֹדֶךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ
לְאַכְזָרִי. וְלֹא אֲמַר, אֵיךְ אֵלֹהֵי עֲשִׂי נוֹתֵן זְמִירוֹת

בְּלִילָהּ. שֶׁקָרַח הַחֵן וְהֶבֶל הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא
 תַּתְּהַלֵּל. וְנֹאמַר: הִלְלוּהָ, הִלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הִלְלוּהוּ
 בְּרַקִּיעַ עִזּוֹ. הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרוֹתָיו, הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ,
 הִלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹר: הִלְלוּהוּ
 בְּתַף וּמַחֹל הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנָּב: הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי
 שָׁמַע, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי תְרוּעָה. כֹּל הַנְּשַׁמָּה תְּהַלֵּל יְהוָה
 הִלְלוּהָ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחֵרוֹתֵנוּ, וְשֵׂא
 גַּם לְקַבֵּץ גְּלוּיֵינוּ, וְקָרַב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם,
 וְנַפּוּצוֹתֵינוּ כִּינִם מִיַּרְכְּתֵי אֶרֶץ. וְקַבֵּץ נִדְחֵנוּ יַחַד
 מֵאֶרֶבַע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ לְאֶרְצֵנוּ: וְקִים בָּנוּ מִקְרָא
 שְׁכֵתוֹב: וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוֹתֶךָ וְרַחֲמֶךָ, וְשָׁב
 וְקַבֵּץ מִכָּל הָעַמִּים, אֲשֶׁר הִפִּיעַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה.
 אִם יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקַּבֵּץ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקַּח. וְהֵבִיאתָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ,
 אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ, וִירְשָׁתָהּ וְהִיטִיבָךָ, וְהִרְבָּךָ
 מֵאֲבוֹתֶיךָ. וְנֹאמַר: נָא יְהוָה אֱלֹהִים, מִקַּבֵּץ נִדְחֵי
 יִשְׂרָאֵל, עוֹד אֶקַּבֵּץ עָלָיו לְנִקְבְּצָיו. וְנֹאמַר: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם

יְהוָה, נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם. וּתְמַהֵר וּתְחַיֵּשׁ לְנַאֲלָנוּ,
 וּתְבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וּתְבַנֶּה אֶת בַּיִת קִדְשֵׁנוּ
 וּתְפַאֲרֵתָנוּ, וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם
 בַּיִת מְקֻדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: וּפְדוּיֵי יְהוָה
 יִשׁוּבוּן, וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרָנָה, וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים,
 שְׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׂיִגוּ, וְנָסוּ יָגוֹן וְאֲנָחָה. וְנֹאמַר: כִּי
 בְּשִׂמְחָה תֵצֵאוּ, וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן, הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת
 יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רָנָה, וְכָל עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֲאוּ כָף.
 וְנֹאמַר: כִּי נָחַם יְהוָה צִיּוֹן, נָחַם כָּל חֲרִבוֹתֶיהָ, וַיִּשֶׂם
 מִדְּבָרָהּ כְּעֵדֶן וְעֶרְבַתָּהּ כְּגֵן יְהוָה, שְׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמְצֵא
 בָּהּ, תּוֹדָה וְקוֹל זְמֶרָה. שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים,
 וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לַב. אֲזַר זְרוּעַ לְצַדִּיק, וְלִישְׂרֵי לֵב
 שִׂמְחָה. שִׂמְחוּ צְדִיקִים בִּיהוָה, וְהוֹדוּ לְזִכְרֵ קִדְשׁוֹ. אָמֵן
 נִצַּח סְלָה וְעַד:

זאת התפלה מצאנו באמתחת הכתבים, והיא מעט הכמות ורב האיכות.

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת לעלא, לעלא מן כלא, ולית לעלא מנא, דלית מחשבה תפיסא בך כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם על כל ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש שתהתר חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות, ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הברואים, לבלי לחשב במחשבותי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. "הט לבי אל עדותיך", ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה. תשועת יהוה כהרף עין, לאור באור החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה, ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו, כלו

אומר כבוד, אמן נצח סלה ועד:

סדר היום

לְרַבִּי יִצְחָק בְּרִי־טָעַר ה"ד

א. הַתְּקַשְׁרוֹת לְצַדִּיק:

בְּכַנִּיסַת הַלֵּילָה יֹאמֵר: הַרִינִי רוּצָה לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמְנָה, בְּאַמוּנָה וּבְשִׂמְחָה. וְהַרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּכָל מַחְשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה שְׁלִי, שֶׁל כָּל הַיּוֹם, לְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וּבִפְרָט לְנַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה רַבְּנוּ נַחְמָן בֶּן פִּינְאָ זְכוּתוֹ תִּגַּן עָלֵינוּ. וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה יֹאמֵר: הַרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּתַפְלָתִי לְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׂבֻדוֹרֵינוּ, וְלְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עָפָר, קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי הַמָּה, וּבִפְרָט לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ, צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם, נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְּנוּ נַחְמָן בֶּן פִּינְאָ זְכוּתוֹ תִּגַּן עָלֵינוּ.

ב. תְּפִלַּת עֲרַבִּית:

יִתְפַּלֵּל בְּמַתִּינּוֹת, בְּכַחַת, בְּכּוֹנָה, בְּשִׂמְחָה וּבְקוֹל נְעִים. וַיִּדְקַדֵּק בְּאִמְרוֹ שֵׁם הַשֵּׁם, לְבִטָּא הַיֵּטֵב נְקוּדַת הַחוּלָם (מַעַל הָאוֹת דל"ת) וְגַם יִדְגִּישׁ הַיּוֹד כָּךְ: "אֲדֹ-נִי". וְכָל הַשְּׂמוֹת יֹאמֵר מֵתוֹדַת יִרְאַת ה'. כִּי בְּתַפְלָה זֹאת מְמַתִּיקִים אֶת כָּל הַדִּינִים, וְזוֹכִים לְהַתְּחַזֵּק לְעַמּוּד נֶגֶד כָּל הַיְרִידוֹת וְהַחֲשֻׁכוֹת וְהַמְּנִיעוֹת שֶׁעוֹבְרִים עַל כָּל אָדָם, בְּבַחֲיַנַּת מַה שֶּׁאֵנּוּ אוֹמְרִים בְּתַפְלָה זוֹ: "שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד".

ג. קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה:

יִקְרָא בְּמַתִּינּוֹת וּבְשִׂמְחָה וְכִמוֹ שֶׁאֵמְרָנוּ בְּסַעֲרַת הַקּוֹדֵם. וּבַזֶּה מְתַקֵּן פְּגָמָיו שֶׁל כָּל הַיּוֹם, וְכָל פְּגָמֵי הַבְּרִית הַשֵּׁם יִצְלִינוּ, כִּמוֹ שֶׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ ז"ל: הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה מְזִיקִים מִתְּרַחֲקִים מִמֶּנּוּ.

ד. מארי דחושפנא:

יודה להשם יתברך על כל הטוב שזכה לעשות ביום הזה, ויתודה על כל פגמיו במחשבה דבור ומעשה, ויבקש מהשם מחילה, סליחה וכפרה, ויבקש שיעזרהו השם מעכשו להיות ברצון השם יתברך.

ה. חצות לילה:

יקום ויתאבל מאוד על חרבן בית המקדש ועל העלמת אורו של הצדיק האמת (שגם זה בכלל חרבן בית המקדש), ועל הטאיו ועוונותיו, פשעיו, מדותיו ותאוותיו הרעות, המעכבים בנין בית המקדש, וימצא את עצמו בכל מה שעובר עליו – באמירת תקון חצות, ויבקש מהשם יתברך על גאלת וישועת כל ישראל, וגם את גאלת נפשו, מהיצר הרע האורב לו תמיד. זמן חצות לפי רבנו – מתחיל תמיד (בין בחרף בין בקיץ) שש שעות לאחר צאת הכוכבים (צאת הכוכבים היא כ- 20 דקות לאחר שקיעת החמה), וזמן חצות נמשך שעותים.

ו. זכרון העולם הבא:

פשיתעורר משנתו יאמר: מודה אני לפניך וכו', ויזכר מיך את העולם הבא, ויתפלל להשם יתברך שיעזרהו להתנהג בכל היום בקרשה, ויחדש ההתקשרות לצדיקים כבכניסת הלילה.

ז. השכמה:

יתנער לקום קדם עלות השחר לעסק בעבודת השם יתברך, וכזה יזכה לשלמות האמונה, ולהאיר עליו אור האמת ודעת גדול ויזכה להבנם לכל שערי הקרשה. ובאור הבקר יסתכל על השמים.

ח. הכנת התפלה:

לא יאכל ולא ישתה ולא ידבר קדם התפלה. גם דבור מכרה מאוד יקצר בו, ובזה תהיה תפלתו רצויה. כי צריך להכניס את כל הכח והכונה בדבורי התפלה, לכן אין להחליש ולהפסיק את רצונות נפשו המתגעגעת לשפד שיחה לפני בוראה.

ט. מקנה:

יטבל במקנה בכל יום, ובזה יתקדש ויצא מכל טמאת עוונותיו ויתקרב להשם יתברך באמת, ויושע מכל צרותיו בגשמיות וברוחניות בבחינת: מקנה ישראל ה', מושיעו בעת צרה.

י. תפלת שחרית:

יתפלל בבקר השכם במתינות, וכמו שאמרנו בפעם א. ולא יפסיק בדבור מתחילת התפלה ועד סופה. ויתפלל מתוך סדור, ולא ילך אנה ואנה, אלא יעמד על מקומו, ויענה אמן, ויהא שמה רבא, וברכו' וקדשה' בכל כחו וכונתו בשמחה וכו'. ובזה יזכה להאיר עליו אור שבעת הימים, המתחדש בכל יום, בבחינת מה שאנו אומרים בתפלת שחרית: אור חדש על ציון תבין ונזכה בלנו וכו'.

יא. שלחן ערוך:

ילמד בכל יום שלחן ערוך, ולא ידלג כל ימי חייו על למוד שלחן ערוך מדי יום, אפלו אם יכל ללמוד רק מעט. ובזה מבטל כל מיני כפירות ומחלקת רוחנית וגשמית מעליו ומעל כל העולם. וילמד שלחן ערוך לפי הסדר, מתחלתו ועד סופו, וכך ינהג כל ימי חייו. ואם אינו יכל ללמוד בשלחן ערוך הגדול, לבל הפחות ילמד קצור שלחן ערוך (או ספר הלכה מתמצת אחר), בסדר הנ"ל.

יב. התבודדות:

יתחזק בכל כחו להתבודד ולפרש שיתתו לפני ה' ותברך כל יום, לפחות שעה אחת, בשפה השגורה על לשונו. וידבר על כל מה שעובר עליו, ויתודה על חטאיו ועוונותיו ופשעיו, בשוגג ובמזיד. וידבר לפני השם ותברך פני שמדבר עם חברו, ויספר צערו ודחקו ומצבו, שלו ושל כל בני משפחתו ושל כל עם ישראל, וירחיב הדבור, וימען כל מיני מענות והפצרות ופיוסים שיזכה להתקרב לה' ותברך באמת, בבחינת "הרחב פיה ואמלאהו", וירבה בצעקה ושועה ואנחה ובכיה, וגם יודה להשם ותברך על כל חסדיו הרחוקים והגשמיים שעושה אתו, בשמחה והלל להשם ותברך. ויבקש אז צרכיו הרחוקים והגשמיים, ויאמין כי הנחת רוח שעולה לפני השם ותברך מהשיחה הזו, אפלו באשר אומרה הפחות שבפחותים, השובה אצל ה' ותברך יותר מכל מיני עבודות קשות, ויותר מכל עבודות המלאכים בכל העולמות. ואף אם אינו יכול לפתח פיו כלל, העמידה בעצמה – בכונה ורצון לדבר – והתקנה להשם ותברך, ומה שתולה עיניו למרום ומצפה לישועת ה', ומה שמכריח את עצמו לדבר, אפלו דבור אחד במשך כל השעה הנ"ל, כל זה היא תכלית נצחית עבורו.

יג. ספרי רבנו זכרוננו לברכה:

ילמד בכל יום ספרי רבנו ז"ל, ובוה מקשר עצמו לדעת רבנו הקדוש, וממשיך עליו הכח של קדשה לקבת בדרכי הצדיק, ומביא את כל העולם לתשובה.

יד. תהלים:

יאמר בכל יום, לפחות עשרה מזמורי תהלים. כי כל עשרה מזמורים הם תקון רוחני גדול. וינסה למצא את כל מה שעובר עליו, במזמורי התהלים שאומר,

וְגַם כָּל הַהוֹדָאוֹת שֶׁבִּתְהִלִּים יֹאמַר עַל עֲצֻמוֹ, זֹאת אוֹמְרֵת: יוֹדָה בְּאִמְצָעוֹתַם לַהֲשֵׁם עַל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה אִתּוֹ.

טו. לְקוּטֵי תַפְלוֹת:

יֹאמַר בְּכָל יוֹם לְקוּטֵי תַפְלוֹת (שֶׁחֶבֶר רַבִּי נִתָּן), וְגַם יַעֲשֶׂה בְּעֲצֻמוֹ תַפְלוֹת, הֵינּוּ שִׁיתַּפְּלֵל שִׁיזְכֶּה לְקִים דְּבָרֵי הַצַּדִּיק שֶׁלְמַד בְּסִפְרָיו וּבִזְהָ מַעֲלָה שֶׁעָשׂוּעִים גְּדוּלִים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ.

טז. שְׁעוּרִים קְבוּעִים:

יִקְבַּע לוֹ קְבִיעוֹת לְלִמּוּד הַתּוֹרָה. וְיִלְמַד בְּשִׂמְחָה וְלֹא יִפְסִיק בְּאִמְצַע הַלְמוּד בְּדְבָרִים שְׂאִינֵם דְּחוּפִים מְאֹד, וַיִּכּוֹן שִׁיזְכֶּה עַל־יְדֵי הַלְמוּד לְאִמוּנָה שְׁלֵמָה, וַיִּשְׁתַּדַּל לְהוֹצִיא מִלְמוּדוֹ עֲצוֹת נְכוֹנוֹת לְעִבּוּדַת ה', וְגַם יִחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה שְׁלוּמֵד עַל־פִּי יְסוּדוֹת דַּעַת רַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ, וּבִזְהָ יִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרַךְ בְּאַמְתּוֹ, וַיִּקְרַב הֶרְחוֹקִים לְעִבּוּדַת ה' יִתְבָּרַךְ.

יז. אֲכִילָה:

יֹאכַל בְּמִתִּינּוֹת וּבִדְרֹךְ אֶרֶץ, וְלֹא יִכַּעַס, וְלֹא יִדְבַר בְּאִמְצַע אֲכִילָתוֹ דְּבָרִים שְׂאִינֵם נִצְרָכִים. וְיִלְמַד עַל שְׁלֵחָנוֹ. וַיִּבְרַךְ בְּרֶכֶת הַמְּזוּן בְּשִׂמְחָה וּפְנִי"ל. וּבִזְהָ יִמְשִׁיךְ עָלָיו הָאֵרֶת הַרְצוֹן, הֵינּוּ: כְּסוּפִים וְרִצּוֹנוֹת טוֹבִים לְלֶכֶת בְּדְרָכֵי ה', וּבִזְהָ בְּכָל הַנְּאוּתָיו וּמַעֲשָׂיו יִכּוֹן שִׁיְהִיָּה כְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיְהִיָּה נַעֲשֶׂה יַחֲוֹד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשׁוֹכְנֵי תֵיבָה עַל־יְדֵי אֲכִילָתוֹ הַנְּאוּתָיו וּמַעֲשָׂיו.

יח. מִשָּׂא וּמִתָּן:

עַל־יְדֵי שְׂמִתְחַזְקִים בְּאִמוּנָה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית שֶׁל הַבוּרָא עַל בְּרוּאָיו, וְעַל־יְדֵי שְׂמִאֲמִינִים וַיּוֹדְעִים שֶׁהַפְּרִנְסָה אֵינָה נִמְשָׁכֶת עַל־יְדֵי סְבוּת שֶׁל הַרֶךְ הַטָּבַע, כִּי אִם עַל־יְדֵי רְצוֹן הַבוּרָא, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יָכַל לְפָרְנָסוֹ גַם לְלֹא שׁוּם סְבָה

ומעשה, והבורא מפרנס את האדם על ידי סבה ומעשה רק כדי לנסותו אם יעמד בנסיונות שיודמנו לו על ידי עסקיו בסבות ההם, וגם כדי לבחננו, אם יוכל לעמד באמונה זו, שהפרנסה אינה תלויה בדבר כי אם ברצון ה', על ידי זה זוכה לעשות מלאכתו באמונה.

יט. צדקה:

יפריש מכל מה שמרויח ומקבל, בכל צורה שתהיה, כדי להחזיק ענייני רבנו ז"ל: החזקת מי שאין להם, החזקת בתי כנסת שנקראים על שם רבנו, ולהדפסת ספריו הקדושים, שיוכלו להדפיסם ולהפיצם. ומוב להתחיל ולהפריש לזה תרומה (הינו שני אחוזים) ממה שמרויח ומקבל, עד שיוזכה לעשר עבור זה כל נכסיו.

כ. הדפסת והפצת ספרי רבנו ז"ל ודעתו בעולם:

הוא עקר ושדש גדול. כי על ידי זה יוכלו כל בית ישראל להתקרב לדרכי האמת, וזו היא תכליתנו ותכלית כל העולמות. לכן צריכה עבודה זו להיות למקנבי הצדיק קדש קדשים, ויעסקו בה בכל כוחותיהם לשמה (שלא לשם כבוד, או שלטון וכדו', אלא רק לתקון העולם) ויבקשו בכל פעם עצות איך להרחיב ולהפיץ מעינותיו חוצה, להחיות ולהשיב נפש כל ישראל לאביהם שבשמים.

כא. קדשת שבעת הנרות:

יקדש עיניו מלהסתכל ברע, ואזניו בשמעו לדברי חכמים, ואפו בהאריך אפו על כל דבר (שלא יכעס), וירחם על כל מי שרצה לבעם עליו, ויקדש את פיו בדבורי תורה ותפלה, וישמר את פיו מדבורים אסורים. ובזה יזכה לשפיע אלוקי ולקדשת המחשבה.

כב. שְׁמִיחָה:

יְהִיָּה בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. וַיְהִי־כֵן כָּל מִיַּיָּנו הַצֶּעֶר וְהַאֲנָחוֹת שֵׁישׁ לוֹ לְשִׂמְחָה, וַיִּקְבַּל הַבַּל בְּאַהֲבָה וְלֹא יִתְיַאֵשׁ לְעוֹלָם, וַיַּחֲיֶה וַיִּשְׂמַח אֶת עַצְמוֹ תָּמִיד בְּנִקְדוֹת הַטּוֹבוֹת שָׁבוּ בְרוּחָנִיּוֹת, וּבְהִרְחִיבוֹת (הָאוֹר, הַטּוֹב) שְׁפָתוֹךָ הַצָּרוֹת – בְּנִשְׂמִיּוֹת. כְּמוֹ שֶׁמִּבְּאֵר רַבְּנוּ בְּלִקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק א' תוֹרָה קצ"ה וְתוֹרָה רפ"ב. וְאִם אֵם יִפֹּל חַס וְשָׁלוֹם לִירִידוֹת גְּדוּלוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת, יִבְטַח בְּכַח הַצַּדִּיק וַיִּתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מְחַדָּשׁ, כְּאִלוּ לֹא נָפַל מֵעוֹלָם. וַיֵּאֱמִין שֶׁכָּל נְפִילְתּוֹ הִיָּתָה רַק כְּדֵי שְׂיִתְחִיל מְחַדָּשׁ, וְאִם יִתְחַזֵּק לְהִתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מְחַדָּשׁ בְּאַמְתּוֹ, יַעֲזֹרְהוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא יִפֹּל עוֹד לְמִקּוּמוֹת כְּאַלְהָה. וְגַם יִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְעֵבֶד אֶת ה' בְּשִׂמְחָה, בְּנִגּוּנִים וּבְרִקּוּדִים וְהִמְחָאתָ בָּהֶם. וּבִפְרָט בְּשַׁעַת הַלְמוּד וְהַתְּפִלָּה, יִשְׂמַח מְאוֹד.

כג. תְּשׁוּבָה:

יִתְבּוֹנֵן בְּכָל מַחְשְׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה שֶׁלּוֹ לְמִצְאָה בָּהֶם רְמִזִּים לְעוֹרֵר נַפְשׁוֹ לְשׁוּבָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמְתּוֹ וּלְהִתְחַדָּשׁ בְּעִבּוֹדַת ה' יִתְבָּרַךְ. וְלְמַקְלָלָיו וּמְבִזִּי יָדָם וַיִּשְׁתַּק, וּבִזָּה מְכַנֵּיעַ הָרַע שֶׁבְּדָמוֹ וּמְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו וַיִּתְהַפְּכוּ לְזִכִּיּוֹת.

כד. אַהֲבַת חֵבְרִים:

יֵאָהֵב כָּל יְהוּדִי, וּבִפְרָט הַמְּקַרְבִּים לְצַדִּיק הָאֱמֶת רַבְּנוּ תְּקוּדָשׁ, יֵאָהֵב כְּנִפְשׁוֹ. וַיְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּכָל יוֹם מִהַתְּכַלִּית הָאֱמֶתִית, כְּדֵי לְקַבֵּל מִנְקַדְתָּם הַטּוֹבָה. כִּי בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ נִקְדָּה טוֹבָה שְׂאִין אוֹתָהּ בְּחֵבֵרוֹ.

כה. מִנְחָה:

יִתְפַּלֵּל כְּנִ"ל בְּסַעֲיָהּ א. וּבִזָּה יִזְכֶּה לְהַעֲלוֹת אֶת כָּל עִבּוֹדַת הַיּוֹם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלְקַבֵּל הַתְּחַדָּשׁוֹת בְּעִבּוֹדַת ה' לַיּוֹם הַבָּא אַחֲרָיו, בְּבַחֲיִנַת: עָלֶיָּהּ הַשָּׁלוֹם כָּל הַקְּרִבָּנוֹת כָּלָם, וּבְבַחֲיִנַת: וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהַר.

כו. ראש השנה:

כָּל הַמְקַרְבִּים לַצַּדִּיק הָאֵמֶת צָרִיכִים לְהִתְאַסֵּף יחד בְּמָקוֹם אֶחָד, בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ, לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּלְהִתְפַּלֵּל בְּהִתְקַשְׁרוֹת לַצַּדִּיק. וְעַל־יְדֵי־זֶה הֵם מְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ אֹר רוחני נפלא, וְתַקּוּן וְקְרוֹב רוחניים שֶׁבְּכֹל הַשָּׁנָה אֵי אֶפְשָׁר לְקַבְּלָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: כָּל הָעֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְזוֹכִים לְהֵאִיר עַל עֲצָמָם וְעַל כָּל הָעוֹלָם אֶת אֹר הַצַּדִּיק לְדוּרֵי דוּרוֹת. לְכֵן, צָרִיךְ לְשַׁבֵּר אֶת כָּל הַהִפְרָעוֹת וְהַמְּנִיעוֹת, וּלְבֹא ל'קְבוּץ' בְּאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה (אֶפְלוּ אִם צָרִיךְ לְכַךְ) מְסִירוֹת נֶפֶשׁ עָצוּם. בִּי רַק פְּקוּחַ נֶפֶשׁ הַדּוּחָה שֶׁבַת, יָכֹל לְמַנּוֹעַ אֶת הָאָדָם מִלְּבֹא לְקְבוּץ. אֲבָל כָּל הַמְּנִיעוֹת הָאֲחֵרוֹת, כְּמוֹ פְּרִנְסָה, מְמוֹן, מְרֻדוֹת, כְּבוֹד וְכִיּוּצָא בָּהֶם, צָרִיךְ לְנַצְחָם וּלְזַכּוֹת לְהַעֲבֹדָה, שְׂאִין דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה.

כז. ארץ ישראל:

כָּל יְמֵי חַיָּיו יִתְנַעֲנַע וְיִתְפַּלֵּל וְיִשְׁתַּדֵּל לְגוֹר בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וּלְפָחוֹת לְלַכֵּת בָּהּ אַרְבַּע אַמּוֹת. וּבִזְמַן יִזְכֶּה לְאַרְיִכוֹת אַפִּים וּלְעֵלוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת מְדַרְגָּה לְדַרְגָּה, וּלְהַמְשִׁיךְ עָלָיו כְּלָיוֹת הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה עִקַּר נִצְחוֹן דְּקְדוּשָׁה שֶׁל הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנִזְכֶּה לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶתִי בְּאֵמֶת וְאַמוּנָה, וְנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אֶת אֹרוֹ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכֶּה לְנִאֲלַת הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

שִׁיר יְדִידוֹת לְרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ

נִכְתָּב עַל-יְדֵי ר' יִצְחָק בְּרִיִּטְעֵר הַי"ד

בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָנוּ גּוֹאֵל, וְהִבְדִּילָנוּ

מִן תּוֹעֵי בְּדַרְכֵי אֵל, וְקִרְבָּנוּ לְכָל־לְוִיֹּת שִׁבְעַת רוּעֵי יִשְׂרָאֵל:

הוּא רַבֵּנוּ מְקוֹר חֲכָמָה. וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי אֲדוֹנֵינוּ מְקוֹר חֲכָמָה:

הוּא רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הוּא אִישׁ חָי. נִחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה:

אֲשִׁירָה נָא לְיְדִידֵינוּ, מֵה שֶׁעָשָׂה לְנַפְשֵׁינוּ, לְתַקֵּן בְּרִיתֵנוּ, לְהִיטִיב

אֲחֵרֵיתֵנוּ: הוּא רַבֵּנוּ:

אֲדוֹנֵינוּ מוֹרִינּוּ, מְאֹר עֵינֵינוּ, הָאִיר לָנוּ הַתּוֹרָה, וְהוֹצִיאָנוּ מֵאֶפְלָה

לְאוֹרָה: הוּא רַבֵּנוּ:

בְּטוֹחוֹת עֲצוֹתָיו הָאֲמִתִּיּוֹת, לְהוֹצִיא נַפְשׁוֹת מִשְׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת,

לְהַפֵּךְ יְרִידָתָן לְעֲלִיּוֹת, וְהַעֲוֹנוֹת לְזָכוֹת: הוּא רַבֵּנוּ:

גִּבְרָה רַחֲמָנוּתוֹ עָלֵינוּ, לְהוֹצִיאָנוּ מֵעוֹנָנוּ, אֵף אִם אָנוּ כְּמוֹ שְׂאֵנוּ,

הוֹדִיעָנוּ כִּי הַשֵּׁם עִמָּנוּ: הוּא רַבֵּנוּ:

דְּבוּרֵי אֱמוּנָה שֶׁהַכֶּנֶס בָּנוּ, הֵם יְחִיו אוֹתֵנוּ, הֵם יְגַבִּירוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ,

לְסַבֵּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ: הוּא רַבֵּנוּ:

הַתְּבוּדוֹת וְתַפְלוֹת שֶׁלְמַד אוֹתֵנוּ, לְדַבֵּר בֵּינֵינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, הֵם

יְגַמְרוּ תְּקוּנָנוּ, וַיִּנְצְחוּ אוֹיְבֵנוּ: הוּא רַבֵּנוּ:

וְדוּי דְבָרִים שֶׁל כָּל אֶחָד לְפָנָיו, הֵם יִכְפְּרוּ עֲוֹנוֹתָיו, יֵאִירוּ לוֹ אֹר
 אֵין סוּף, לְדַעַת שְׁלֵמוֹבָה כָּל מְאֹרְעוֹתָיו: הוּא רַבְּנוּ:
 זְכוּתוֹ הַשְּׂאִיר אַחֲרָיו, לְכָל הַהוֹלְכִים בְּדַרְכָּיו, לְכָל אֶחָד בְּפִי
 מְעֻשָׂיו, בְּאֲשֶׁר יִמְשִׁיךְ עָלָיו תִּקְוֹנָיו: הוּא רַבְּנוּ:

חֲדוּשׁ כְּמוֹתוֹ מֵעוֹלָם, לֹא הָיָה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם, מִהֲרִיבָה עוֹלְמוֹת
 שָׂמוּ נְעֻלָּם, וְהוּא יִתְקַן אֶת הָעוֹלָם, כִּי זֶה כָּל הָאָדָם: הוּא רַבְּנוּ:
 מְעֻמָּנוּ כִּי טוֹב סַחְרוּ, לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה נִרוֹ, עוֹלָם נִלְךְ לְאֹרוֹ, עַל־
 יְדֵי רַבִּי נָתַן תִּלְמִידוֹ: הוּא רַבְּנוּ:

יֵאוּשׁ אֵינוֹ בְּעוֹלָם כָּלֵל, הַמִּתְקַרְבִּים אֵלָיו מִשְׁחַת יַעַל, אִם יִשְׁלִיכוּ
 חֲכָמָתָם הַמְדוּמוֹת, וַיַּעֲשׂוּ בְּאֲשֶׁר יִצְווּם בְּתַמִּימוֹת: הוּא רַבְּנוּ:
 כְּלָתָה נַפְשֵׁנוּ לְשִׁרְשֵׁנוּ, אֲבָל מְאֹד גָּבַר מִתְנַגְּדֵנוּ, כְּמַעַט כְּלִינוּ
 בְּהַבְּלִינוּ, לוֹלֵא עֲזַרְתָּ רַבְּנוּ: הוּא רַבְּנוּ:

לְקוּטֵי מוֹהַר"ן שֶׁהִנְחִילָנוּ רַבְּנוּ, פּוֹתַח גִּידֵי קַשְׁיוֹת לַבְּנוּ, בַּל נִתְפַּס
 בְּרִשְׁתָּ שׁוֹנְאָנוּ, וּבַל נִישָׁן יְמִינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ: הוּא רַבְּנוּ:
 מִפְּרָסְמִים רָצוּ לְהִשְׁתַּרֵּר עָלֵינוּ, לְהַעֲבִירָנוּ מִדַּעַת קִדְשֵׁנוּ, הוֹדִיעֵנוּ
 זֹאת רַבְּנוּ, כִּי מִמָּנוּ לֹא יִהְיֶה חֲדָשׁוֹת עַד מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ: הוּא
 רַבְּנוּ:

נִצַּח יִזְכֶּה לְהַפְּיֵן אֹרוֹ, וְעַד מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ יֵאִיר נִרוֹ, וְהַמְשִׁיחַ
 בְּדַעַתוֹ יִלְחוּם, הוֹלֵךְ וְאֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם: הוּא רַבְּנוּ:

סֵפֶר מַעֲשִׂיֹת שֶׁל שָׁנִים קַדְמוֹנִיֹת, נְפוּלִים מְשֻׁבְּעִים פָּנִים
 לְהַחֲיוֹת, לְהַשִּׁיב בִּתְ-מֶלֶךְ מַדְחִיֹת, אֲשֶׁר נִפְלָה בֵּין חֵילוֹת
 [צְבָאוֹת, הַיֵּצֵר הָרַע] לֹא מוֹבוֹת: הוּא רַבֵּנוּ:

עֲשָׂרָה מֵיָי נְגִינָה, הָאֲמוֹרוֹת עִם הַתְּהַנָּה, יִתְקַנּוּ תְקוּן הַבְּלָלִי, וַיַּעֲלוּ
 שְׁעִשׂוּעִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם לֹא עָלוּ: הוּא רַבֵּנוּ:

פְּלֹאוֹת אֱלֹהֵי הַן קְצוֹת דְּרָכּוֹ, מִי יִבִּין גְּדֻלוֹ מִי יִשִּׁיג עֲרָכּוֹ, בְּכָל רִנֵּעַ
 וְרִנֵּעַ אֲשֶׁר נִחַשְׁבוּ, אֲשֶׁרֵינוּ שְׁזָכְנוּ עַד כּוּה: הוּא רַבֵּנוּ:

צִיּוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ קְדָשׁ קְדָשִׁים, בְּכָל עֵת וְרִנֵּעַ מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים, הַבְּטִיחַ
 אֲשֶׁר עַל צִיּוּנוֹ בַתְּפִלָּה נִגְשִׁים, יוֹצֵאִים מִשְׁאוֹל אֶף אִם עָבְרוּ
 עוֹנֹנוֹת קָשִׁים: הוּא רַבֵּנוּ:

קְדוּשָׁתוֹ אֲשֶׁר זָכָה מְרַב פְּרִישׁוֹתוֹ, עַל-יְדֵי גְדֻלַּת הַתְּחַזְקוֹתוֹ וְרַבּוּי
 תְּפִלָּתוֹ, אֵינן לְבוֹא עַד תְּכוּנָתוֹ, וְדוּמְיָה תְּהַלָּתוֹ: הוּא רַבֵּנוּ:

רֹאשׁ כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה, צֹוָה לְהִתְקַבֵּץ עַל צִיּוּנוֹ אֲמָנָה, לְהַתְּפַלֵּל עִמּוֹ
 יַחַד בְּרִנָּה, וְלַצַּעֲקָה עַל נְפִילַת הַמַּלְכוּת בְּכוּנָה: הוּא רַבֵּנוּ:

שׁוֹמְרִים זֹאת תְּלַמִּידָיו, מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהַתְּרָאוֹת לְפָנָיו, שׁוֹבְרִים
 עַל זֶה מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת, כִּי זֶה תְּקוּנָם הַמִּיְחָד לְפָנָיו יוֹדֵעַ
 תְּעִלּוּמוֹת: הוּא רַבֵּנוּ:

תּוֹרַת הַשֵּׁם אֲשֶׁר הִשִּׁיג מְרַב גְּדֻלָּתוֹ, מְרַב עֲנֻתָנוֹתוֹ וּמְגֻדֵּל
 קְדָשָׁתוֹ, הוֹדִיעַ לְדָרֵי מַעְלָה אֵיחָ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, וְלְדָרֵי מַטָּה מְלֹא
 כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: הוּא רַבֵּנוּ:

יַעֲצָנוּ עַל כָּל זֶה רַבֵּנוּ, לְשִׁמּוֹחַ כָּל יְמֵינוּ, וּבִפְרֹט בְּשֶׁבֶת קְדֻשָּׁנוּ,
 וְלַעֲשׂוֹת רַקוּדִים עַל שְׂמֵחַת יְהוּדוֹתֵנוּ: הוּא רַבֵּנוּ:
 צְדָקָה לְתֵן עַל בְּנֵין אֱמוּנָתֵנוּ, לַעֲשׂוֹת אֲוִיר הַנֶּחַח וְהַזָּךְ בְּכָל
 גְּדֻלוֹתֵינוּ, לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה עִם כָּל יוֹדְעֵנוּ, וְלְהֶאֱמִין
 בְּהַשְׁגָּחַה פְּרָטִית בּוֹרְאֵנוּ: הוּא רַבֵּנוּ:
 חֲדָשׁ בְּכָל עֵת רְצוּנֵנוּ, בְּלִי לְהִתְבַּלְבֵּל מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, לְשִׁמְעַ
 בְּקוֹל הַשֵּׁם הַיּוֹם, וְלְהִתְבּוֹדֵד לְפָנָיו יוֹם יוֹם: הוּא רַבֵּנוּ:
 קְדֻשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ, בְּהַדְרִיכֵנוּ עַל אֲדָמָתֵנוּ, וּבְזֶה
 נִזְכָּה לְאַרְיֵכַת אַפִּינוּ, וּלְנִצָּחַת כָּל מְלַחְמוֹתֵינוּ: הוּא רַבֵּנוּ:
 חֲזֵק וְנִתְחַזַּק בְּנִקְדוּת טוֹבוֹתֵינוּ, וְנִדְרִין אוֹתָנוּ לְכַף זְכוּת וְאֵת
 חֲבֵרֵינוּ, חֲכָמוֹת וּלְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִים גְּרַחֵק מִדַּעְתָּנוּ, וְנִתְחַיֶּה חַיֵּי
 עוֹלָם בְּקְדֻשַׁת רַבֵּנוּ: הוּא רַבֵּנוּ מְקוֹר חֲכָמָה. וְאִמְרָתָם כִּי לְחַי
 אֲדוֹנֵינוּ מְקוֹר חֲכָמָה: הוּא רֵאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הוּא אִישׁ חַי. נַחֵל
 נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה:

סדר תפלת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתוליכנו לשלום, ותדריכנו לשלום, ותצעידנו לשלום, ותגיענו למחוז חפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (ואם דעתו לחזור באותו היום יאמר ותחזירנו לשלום) ותצילנו מכל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות לעולם. ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו, ותגמלנו חסדים טובים ותשמע קול תחנונינו. כי אל שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יי, שומע תפלה:

רבוננו של עולם, תצילני ברחמיך הרבים מסכנת דרכים, ותשמרני ותצילני מכל מיני צער ויסורין ועבוב בדרך, ומכל אורב ואויב ומסטין, ותהיה תמיד עמי בשבתי בביתי, ובכלכתי בדרך בשמך אצא לדרך לשלום, ובשמך אעבר הדרך בשלום, ואשוב לביתי לשלום. ותצילני מכל מיני הזיקות והפסד בדרך בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש וממון, ושמר צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם, ותזכני לתן צדקה קדם צאתי לדרך כמו שכתוב. "צדק לפניך יהלך וישם לדרך פעמיו", ועל-ידי-זה תכון לפני הדרך, ואתה ברחמיך הרבים תלך לפני להנחותי הדרך אשר אלך בה, ותאיר לפני באורך הגדול, ותביאני ותגיעני למחוז חפצי לחיים ולשלום ברצונך הטוב.